



W CAŁYM
NARODZIE
I PAŃSTWIE
POLSKIM
KRÓLUJ NAM
CHRYSTE

A P E L

DO RZĄDZĄCYCH POLSKĄ O PODJĘCIE
PILNYCH DZIAŁAŃ LEGISLACYJNYCH
WYNIKAJĄCYCH Z JUBILEUSZOWEGO AKTU
INTRONIZACYJNEGO

KRAKÓW, CZERWIEC 2018 R.



Ruch Obrony Rzeczypospolitej

SAMORZĄDNA POLSKA

Osiedle Dywizjonu 303 51/41, 31-875 Kraków

LIDERZY RUCHU OBRONY RZECZYPOSPOLITEJ „SAMORZĄDNA POLSKA”

- ◆ Andrzej Flaga – prof. dr hab. inż., przewodniczący
- ◆ Stanisław Kasprzyk – prof. dr hab. inż., wiceprzewodniczący

RADA RUCHU OBRONY RZECZYPOSPOLITEJ „SAMORZĄDNA POLSKA”

- ◆ Czesław Stanisław Bartnik – ks. prałat, prof. dr hab., dr h.c., filozof, teolog, historyk, publicysta społeczno-polityczny
- ◆ Teresa Bloch – dr, historyk, red. „Nowego Przeglądu Wszepolskiego”, Przymierze Ludowo-Narodowe
- ◆ Włodzimierz Bojarski – prof. dr hab. inż., energetyk, ekonomista, analityk systemowy
- ◆ Marek Czapla – filmowiec dokumentalista, dyrektor PROGRAMU 7 Niezależnej Telewizji Internetowej
- ◆ Stanisław Czarnota – działacz ośrodka polonijnego Yorba Linda w Kalifornii, propagator Intronizacji Chrystusa Króla w USA, działacz „Solidarności” wśród Polonii
- ◆ Stefan Dousa – prof., artysta rzeźbiarz
- ◆ Kazimierz Flaga – prof. dr hab. inż., dr h.c.m., inżynieria lądowa, konstrukcje budowlane i inżynierskie, technologia betonu, pełniący funkcję kierownicze i członek wielu organizacji zawodowych, patriotycznych i społecznych
- ◆ Henryk Glinkowski – prezes Stowarzyszenia Ruch Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla Polski
- ◆ Jan Golec – dr inż., projektant wielu kościołów, działacz intronizacyjny Lubelszczyzny
- ◆ Tadeusz Guz – ks. prof. dr hab., filozof, teolog, socjolog
- ◆ Edward Jankowski – prezes Krakowskiego Oddziału Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej, członek Zarządu Głównego Związku Piłsudczyków, sekretarz Porozumienia Organizacji Kombatanckich i Niepodległościowych w Krakowie
- ◆ Antoni Jarosz – prof. dr hab. inż., dr h.c., ekonomista, zarządzanie zasobami ludzkimi, gospodarka żywnościowa, ekonomia turystyki
- ◆ Artur Jasiński – warszawska grupa modlitewna „Intronizacja”
- ◆ Mściwój Jerzy Jeżewski – prezes Fundacji „Fundusz Obrony Narodowej”
- ◆ Adam Kędziński – organizator Rycerstwa Jezusa Chrystusa Króla
- ◆ Bronisław Kosowski – dr inż., działacz ruchu ludowo-narodowego
- ◆ Ryszard Kozłowski – prof. dr hab. inż., czyste technologie energetyczne, energetyka zasobów odnawialnych, przewodniczący Powszechnego Przymierza Narodu Polskiego
- ◆ Anna Krogulska – dr, prezes Stowarzyszenia Misjonarzy Świeckich „Inkulturacja”
- ◆ Jan Krzanowski – przewodniczący Konwentu Narodowego Polskiego
- ◆ Ryszard Majewski – przewodniczący Komitetu Obrony Polskiej Ziemi „Placówka”
- ◆ Eugeniusz Miłoś – ks. kanonik, duszpasterz środowisk patriotycznych i intronizacyjnych
- ◆ Leszek Murzyn – prezes Polskiego Forum Ludowo-Chrześcijańskiego „Ojcowizna”
- ◆ Wiesława Neuhoff – historyk, wrocławskie wspólnoty intronizacyjne
- ◆ Jan Andrzej Piątek – prezes Stowarzyszenia „Dom Rodzinny”
- ◆ Anna Rażny – prof. dr hab., kulturoznawca, rosjoznawca
- ◆ Piotr Sławiński – Lubelska Inicjatywa na Rzecz Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla Polski
- ◆ Józef Stankiewicz – płk rez., zaangażowany działacz patriotyczny i intronizacyjny
- ◆ Romuald Starosielec – sekretarz krajowy Ruchu „Jedność Narodu”
- ◆ Halina Szustak – przewodnicząca Stowarzyszenia „Dom Ojczysty”, wiceprezes Legionu Małych Rycerzy Miłosiernego Serca Jezusowego
- ◆ Maciej Wac-Włodarczyk – dyrektor Zarządu Fundacji VIS VERITATIS im. św. Michała Archanioła
- ◆ Kazimierz Józef Węgrzyn – poeta, autor kilkudziesięciu zbiorów wierszy patriotycznych oraz poświęconych Jezusowi Chrystusowi Królowi Polski

SEKRETARIAT RUCHU OBRONY RZECZYPOSPOLITEJ „SAMORZĄDNA POLSKA”

- ◆ Alicja Kondraciuk – sekretarz
e-mail: alicja.kondraciuk@gmail.com,

adres pocztowy:
Ruch Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”,
Osiedle Dywizjonu 303 51/41, 31-875 Kraków



Ruch Obrony Rzeczypospolitej
SAMORZĄDNA POLSKA
Osiedle Dywizjonu 303 51/41, 31-875 Kraków

W CAŁYM NARODZIE I PAŃSTWIE POLSKIM KRÓLUJ NAM CHRYSTE

APEL DO RZĄDZĄCYCH POLSKĄ O PODJĘCIE PILNYCH DZIAŁAŃ LEGISLACYJNYCH WYNIKAJĄCYCH
Z JUBILEUSZOWEGO AKTU INTRONIZACYJNEGO

Wielce Szanowni Przedstawiciele Najwyższych Władz Rzeczypospolitej Polskiej z Prezydentem, Premierem, Marszałkami Sejmu i Senatu na czele oraz Parlamentarzyści i Przywódcy partii politycznych!

Kraków – czerwiec 2018 r.

1. JUBILEUSZOWY AKT PRZYJĘCIA JEZUSA CHRYSTUSA ZA KRÓŁA I PANA WYDARZENIEM HISTORYCZNYM

W dniu 19.11.2016 r. w bazylice Miłosierdzia Bożego w Krakowie – Łagiewnikach, w przeddzień Święta Chrystusa Króla, na zakończenie Roku Świętego Miłosierdzia, z udziałem najwyższych władz kościelnych i państwowych oraz 200 000 wiernych, proklamowany został Jubileuszowy Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana naszej Ojczyzny i Państwa Polskiego (w skrócie *Akt Intronizacyjny*). To historyczne wydarzenie uznajemy za najważniejsze w całym procesie Intronizacji Jezusa Chrystusa, duchowego Króla i Pana naszego Narodu i Państwa Polskiego. Władzę duchowną reprezentowało 50. pasterzy Kościoła katolickiego w Polsce w asyście 1000 kapłanów. Władzę świecką reprezentował prezydent Andrzej Duda, członkowie rządu i parlamentu. Przed Mszą św. intronizacyjną została odprawiona droga krzyżowa zgromadzonych wiernych wraz z duchowieństwem, pod przewodnictwem prymasa Polski ks. abpa Wojciecha Polaka. Mszy św. intronizacyjnej przewodniczył ks. kard. Stanisław Dziwisz, metropolita krakowski. Homilię wygłosił przewodniczący Zespołu Konferencji Episkopatu Polski ds. Ruchów Intronizacyjnych ks. bp Andrzej Czaja. Uroczysty Akt Intronizacyjny uznający Pana Jezusa naszym Królem i Panem został odmówiony przed Najświętszym Sakramentem. W imieniu władz duchownych i świeckich oraz zgromadzonych wiernych, uroczysty Akt Intronizacyjny odmówił przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski ks. abp Stanisław Gądecki.

W tekst *Aktu Intronizacyjnego* byli zaopatrzeni wszyscy uczestnicy uroczystości, dlatego wraz z prowadzącym Arcybiskupem odmawiali jego treść. W dniu następnym, tj. 20.11.2016 r. w Święto Chrystusa Króla, *Akt Intronizacyjny* z Krakowa – Łagiewnik został odmówiony we wszystkich kościołach w całym kraju. A zatem Polacy – katolicy w jednym dniu uznali uroczystym *Aktem Intronizacyjnym* Jezusa Chrystusa swoim Królem i Panem.

Akt Intronizacyjny to nie deklaracja polityczna a akt wiary – jest dobrowolnym zobowiązaniem podjętym przez władze duchowną i świecką oraz Naród Polski do przestrzegania przykazań Bożych w życiu indywidualnym, społecznym i państwowym. Akt ten, według zapewnień Pana Jezusa w przesłaniu skierowanym do Służebnicy Bożej Rozalii Celakówny, będzie wsparty łaską przemiany i odnowy moralnej w Kościele, Narodzie i Państwie Polskim. Dokonana *Intronizacja* sprawia, że Polska katolicka i suwerenna jest uratowana od zagłady.

Mamy świadomość tego, że *Jubileuszowy Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana* nie kończy, ale jest początkiem dzieła Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla w Narodzie i Państwie Polskim. Z ufnością oczekujemy na to, aby po tak historycznym wydarzeniu rozpoczął się wielki proces odnowy moralnej Narodu Polskiego, któremu przewodzić będą Pasterze Kościoła katolickiego w Polsce oraz Pan Prezydent i Rządzący Polską. Przed nami ogromna praca formacyjna. Chcielibyśmy uczestniczyć w tych pracach w łączności z władzami duchownymi i świeckimi Kościoła i Państwa Polskiego.

W ubiegłym roku, w Krakowie – Łagiewnikach w dniach 17 – 19.11.2017 r., celebrowaliśmy trzydniowe

obchody pierwszej rocznicy proklamacji *Aktu Intronizacyjnego*. W tym roku szczególnym naszej państwowości – 100. rocznicy odzyskania niepodległości – planowane są obchody drugiej rocznicy tego wydarzenia, także w Krakowie – Łagiewnikach. Ufamy, że będzie to również duże wydarzenie religijne, przy licznych udziałach najwyższych władz duchownych i świeckich oraz duchowieństwa i wiernych – kolejny ważny krok w procesie pełnej Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla w Polsce.

Jesteśmy przekonani o tym, że nadrzędnym programem dla Polski i Polaków jest odnowa moralna Narodu Polskiego dokonana przez Intronizację Pana Jezusa jako naszego Króla i Pana. Tylko Polacy reprezentujący w swoim życiu osobistym, grupowym, społecznym i narodowym zdrowe zasady moralne są w stanie obronić wiarę katolicką, suwerenność Ojczyzny i wzmocnić Państwo Polskie.

Jesteśmy przekonani także o tym, że najlepszą pamiątką dla potomnych uroczystej proklamacji *Aktu Intronizacyjnego* z udziałem władz duchownych i świeckich, a także symbolem odnowy moralnej Narodu Polskiego jako owocu Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla w Polsce, będzie *Pomnik Jezusa Chrystusa Króla i Centrum Jedności Polaków* (w skrócie *Pomnik i Centrum*). Z rozważanych dotąd lokalizacji *Pomnika i Centrum* wydaje się, że najlepszymi miejscami lokalizacji tego dzieła byłyby: Centrum Miłosierdzia Bożego lub Centrum Jana Pawła II w Krakowie – Łagiewnikach. Idea powstania takiego dzieła ma akceptację obydwu zespołów: *Zespołu KEP i Zespołu Przedstawicieli Ruchów, Grup i Wspólnot Intronizacyjnych*. Ruch Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska” powołał już w tym celu specjalny *Komitet Naukowy i Doradczy Dzieła Budowy Pomnika i Centrum*, złożony z ekspertów, naukowców, artystów i reprezentantów *Zespołu Przedstawicieli*. Chcemy przygotować wstępne idee, założenia i propozycje dzieła budowy *Pomnika i Centrum* do rozmów i współpracy ze stroną kościelną – głównie Metropolitą Krakowskim ks. abp. Markiem Jędraszewskim.

2. ISTOTA PROBLEMU INTRONIZACJI PANA JEZUSA

Korzenie Intronizacji Jezusa Króla sięgają początków stworzenia i akt ten znajduje uzasadnienie w całym Objawieniu. Na kartach Ewangelii obserwujemy ciągły sprzeciw wobec władzy Jezusa Króla, trwający aż po dzień dzisiejszy. Państwo laickie odrzuca władzę Jezusa Króla.

Polska była i jest państwem katolickim. Naród katolicki ma prawo należeć do Jezusa Chrystusa. Skoro Chrystus jest Panem i Królem, to naszym obowiązkiem jest to potwierdzić w duchu wiary i posłuszeństwa

Bogu. Tym bardziej, że z takim żądaniem skierowanym do Służebnicy Bożej Rozalii Celakówny wystąpił sam Pan Jezus:

Sprawiedliwość Boża chce ukarać ten Naród za grzechy, zwłaszcza za grzechy nieczyste, morderstwa i niewiast. Jest jednak ratunek dla Polski, jeśli Mnie uzna za swego Króla i Pana w zupełności przez Intronizację, nie tylko w poszczególnych częściach kraju, ale w całym państwie z rządem na czele. To uznanie ma być potwierdzone porzuceniem grzechów, a całkowitym zwrotem do Boga (Służebnica Boża Rozalia Celakówna, Pisma).

Walka z Lucyferem i jego zastępcami spod znaku „kielni i gwiazdy”, z burzycielami panowania Jezusa Króla nad narodami ochrzczonymi, rozpoczęta w XVIII wieku, trwa do dziś i coraz bardziej nasila się. Trzeba nam więc dziś z całą mocą wyznać wiarę św. Piotra: *Ty jesteś Król, Syn Boga Żywego* (Mt 16,16) i wiarę św. Pawła: *Trzeba, ażeby On królował* (1 Kor 15,25). Mocą tej wiary, po dokonaniu *Aktu Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla w Polsce*, należy całkowicie poddać się pod Jego władzę. Wielokrotnie Pan Jezus oświadczył Służebnicy Bożej Rozalii Celakównie, że tylko w tym *Akcie* jest ratunek i ocalenie dla skolatanej i spętanej złem naszej Ojczyzny i całej ludzkości.

Aby osłabić działania grup i organizacji pragnących intronizować Osobę Jezusa Chrystusa w Polsce, przypisuje się im intencje czysto polityczne, wyrażając w podtekście przekonanie, że wykorzystują oni *Intronizację* dla osobistych korzyści politycznych.

Słowo *intronizacja* – wyniesienie na tron – wyraża dwa akty: akt ustanowienia króla oraz z akt oddania się pod jego władzę. Intronizacja dotyczy także, i przede wszystkim, Pana Jezusa. Wyznajemy bowiem, że Jezus jest Królem Wszechświata, a więc Władcą nie tylko wszystkich ludzi i narodów, ale także Panem (Królem) całego stworzenia. Jego władanie jest absolutne: *Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi* (Mt 28,18). Jest więc najwyższym i *de facto* jedynym Władcą: Królem królów i Panem panujących (por. Ap 19,16).

W państwie katolickim wolność religijna jest prawdziwie respektowana, gdyż władza polityczna podlega Prawu Bożemu, a państwo posłuszne jest nauce Chrystusa, zgodnie z którą szanowana jest wolność człowieka. *Intronizacja* to dobrowolne uznanie, przez władzę świecką i duchowną naszego kraju, **duchowego panowania nad nią Jezusa Króla**. W *Intronizacji* nie chodzi więc o zastąpienie obecnej władzy w Polsce fizycznym panowaniem Jezusa Króla, ale tylko o duchowe podporządkowanie się Jego władztwu. Inaczej mówiąc, aby wszelka władza w Polsce była sprawowana zgodnie z przykazaniami Bożymi.

Jednakże w odniesieniu do Pana Jezusa możemy mówić o *Intronizacji* w znaczeniu tylko częściowym. Jezus otrzymał bowiem godność królewską od Boga Ojca Wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi, tzn. **Jezus jest Królem niezależnie od woli człowieka. Natomiast od każdego człowieka i od każdego narodu zależy, czy dobrowolnie uzna królewską godność Chrystusa i czy podporządkuje się Jego władzy** – zgodnie z podarowaną nam wcześniej przez Pana Boga wolnością wyboru.

3. WYBRANE FRAGMENTY NAUCZANIA PAPIEŻY ODNOŚNIE DO INTRONIZACJI JEZUSA KRÓLA

Uznanie Pana Jezusa Królem indywidualnie i zbiorowo jest zgodne z Ewangelią – prawdę tę potwierdzają również papieże:

Ojciec Święty Pius XI

– Encyklika *Quas primas* (1925 r.)

Błądziłby bardzo ten, kto by odmawiał Chrystusowi Człowiekowi, władzy nad jakimikolwiek sprawami doczesnymi (...) Niech więc rządcy państw nie wzbraniają się sami i wraz ze swoim narodem oddać królestwu Chrystusowemu publicznych oznak czci i posłuszeństwa, jeżeli pragną zachować nienaruszoną swą powagę i przyczynić się do pomnożenia pomyślności swej ojczyzny.

Ojciec Święty Pius XII

– Encyklika *Summi pontificatus* (1939 r., nr 6)

A więc głównym złem, z powodu którego świat współczesny popadł w duchowe i moralne bankructwo oraz ruinę, jest niegodziwe i zaiste zbrodnicze usiłowanie, by pozbawić Chrystusa Jego Królewskiej władzy, a także nieprzyjęcie nadanego przez Chrystusa prawa prawdy oraz odrzucenie prawa miłości, które jako Boskie tchnienie jest życiodajną treścią i mocą Jego władania.

Ratunek i zbawienie dla współczesnego człowieka znajduje się tylko w czci dla Chrystusa jako Króla, w uznaniu uprawnień wynikających z władzy, jaką On sprawuje, oraz w doprowadzeniu do powrotu poszczególnych ludzi i całej ludzkiej społeczności do chrześcijańskiego prawa prawdy i miłości.

Ojciec Święty Benedykt XVI

Święto Chrystusa Króla jest świętem świeżej daty, lecz jego treść jest tak stara, jak sama wiara chrześcijańska, albowiem słowo „Chrystus” nie jest niczym innym, jak greckim tłumaczeniem słowa „Mesjasz”: pomazaniec,

*król. Jezus z Nazaretu, ukrzyżowany „Syn cieśli”, jest tak bardzo Królem, że tytułem Królewskim stało się Jego Imię. Nazywając siebie samych chrześcijanami, określamy się sami jako ludzie Króla, jako ludzie, którzy uznają w Nim Króla (w: *Służyć prawdzie*, Wrocław 1986, s. 368);*

Mędracy oddali pokłon zwyktemu Dziecku w objęciach Jego Matki Maryi, ponieważ w Nim rozpoznali źródło dwojakiego światła, które ich prowadziło, światła gwiazdy oraz światła Pisma. Rozpoznali w Nim Króla żydowskiego, chwałę Izraela, a także Króla wszystkich narodów (06.01.2006 r., Msza Święta w Uroczystość Objawienia Pańskiego).

Jezus niejednokrotnie jest ignorowany, jest wyśmiewany, jest ogłaszany Królem przeszłości, ale nie teraźniejszości, a tym bardziej nie jutra, jest spychany do lamusa spraw i osób, o których nie powinno się mówić na głos i w obecności innych. Jeśli (...) napotykacie na tych, którzy pogardzają fundamentem, na którym budujecie, nie zniechęcajcie się! Wiara mocna musi przejść przez próby. Wiara żywa musi ciągle wzrastać. Nasza wiara w Jezusa musi często się konfrontować z niewiarą innych, by pozostać naszą wiarą na zawsze (27.05.2006 r. – spotkanie z młodzieżą na Błoniach krakowskich).

Warto tu także przytoczyć wypowiedź byłego Sekretarza Kongregacji Nauki Wiary, abpa Angelo Amato, który zapytany, czy jest uprawnione, by nazywać Chrystusa Królem Polski – odpowiedział: ***Skoro wy w Polsce nazywacie Matkę Bożą Królową Polski, to dlaczego nie chcecie nazywać Chrystusa Królem Polski?*** (Biuletyn „Samorządna Polska” Nr 6, O Polskę Chrystusową, Kraków 2008).

Katolicy polscy, związani i współpracujący z Ruchem Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”, mający na uwadze nauczanie papieży, że Jezus jest Królem wszystkich narodów oraz, że ratunek i zbawienie współczesnego człowieka znajduje się tylko w czci Chrystusa jako Króla, pragną uznać Jezusa Chrystusa swoim Królem, Królem Polski. W tej doniosłej sprawie zwracają się do swoich Pasterzy, prosząc ich o organizowanie modlitw w tej intencji.

4. WYBRANE FRAGMENTY STANOWISK I WYPOWIEDZI KILKU OJCÓW DUCHOWNYCH ODNOŚNIE DO INTRONIZACJI JEZUSA CHRYSTUSA KRÓLA W POLSCE

Potrzebę Intronizacji Pana Jezusa na Króla Polski pięknie uzasadniają m.in. ks. prof. dr hab. Jerzy Bajda, ks. prof. dr hab. Czesław Bartnik. Poniżej przytaczamy najistotniejsze fragmenty ich stanowisk.

Ks. prof. dr hab. Jerzy Bajda

– fragmenty książki *Trzeba, ażeby Chrystus królował* (1Kor 15, 25), Tarnów 2011, posiadającej imprimatur ks. bpa Andrzeja Jeża, ordynariusza tarnowskiego:

Niektórzy martwią się tym, czy (...) przyjęcie przez Polskę Chrystusa jako Króla nie oznacza wkroczenia Kościoła na teren polityczny. Obawa jest zupełnie nieuzasadniona, ponieważ tytuł Króla przysługujący Chrystusowi nie jest polityczny lecz teologiczny. Dlatego Kościół nie wkracza na teren sobie obcy. Jeżeli jednak ktoś się upiera, że Kościół gdzieś „wkracza” i ktoś się czuje osobiście zaniepokojony, to trzeba powiedzieć, że prawo, by czuć się zaniepokojonym takim obrotem sytuacji ma tylko szatan, odwieczny wróg Kościoła. Problem jest osobliwy także z tego powodu, że to nie Kościół wkracza na teren polityczny (w ścisłym sensie nie powinien tego robić), lecz Kościół a raczej Naród, „pozwala” (!) Chrystusowi wkroczyć na teren polityczny, który przecież zawsze podlegał Jego władzy, ponieważ żadna dziedzina ludzkiej aktywności nie może być wyjęta spod prawa Bożego, a tylko pycha ludzi bezbożnych stwarzała ku temu sztuczne przeszkody. Sobór Watykański II domaga się – formułuje to jako przedmiot odpowiedzialności świeckich – „aby prawo Boże było wpisane w życie państwa ziemskiego” (KDK 43). Sobór zgodnie z tradycją, odróżnia porządek polityczny od porządku religijnego, lecz tych dwóch porządków nie oddziela nieprzekraczalnym murem, ponieważ właśnie „z misji religijnej (Kościół) wypływają zadania, światło i siły, które mogą służyć ustanowieniu i umocnieniu społeczności ludzkiej zgodnie z prawem Bożym” (KDK 42).

Zatem *nieuzasadnione są obawy pewnych ośrodków religijnych o wysokim autorytecie, że Intronizacja Chrystusa jako Króla Polski „może być wykorzystana do celów politycznych”*. Jeżeli bowiem rozumiemy politykę jako istotną część moralności społecznej, podległej prawu Bożemu, żadna szkoda ani dla ludzi ani dla Pana Boga nie wyniknie z faktu, że Polacy będą starali się uczciwie „robić politykę” właśnie z miłości do swego Króla. A jeżeli zaistniałaby taka mało prawdopodobna sytuacja, że jakaś grupa polityczna próbowałaby „wykorzystać Chrystusa” do swoich celów, to rychło przekonałaby się, że to niemożliwe i że nastąpiłaby w sposób zaskakująco szybki zmiana ról. To Chrystus przekonałby ich szybko, że ich los jest w Jego ręku. Cała historia pogrzebania Chrystusa i Zmartwychwstania jest pod tym względem niezmiennie pouczająca. Chrystusa nie można wykorzystać do żadnego złego celu, na tej samej zasadzie, według której cnota jest czymś takim, czego nie można użyć do złego, jak uczy św. Augustyn. Jeśli ktoś

próbuje manipulować Chrystusem, rychło przekonuje się, że Chrystus wymknął mu się z rąk, natomiast on, manipulator, znalazł się w Jego rękach, otrzymując osobiste wezwanie do nawrócenia.

Chrystus stał się Sługą, jak to pokazał prorok Izajasz (r. 50-53), ale po męce i poniżeniu przyszedł czas wywyższenia i odtąd „wszelkie kolano” ma się ugiąć przed Chrystusem jako Panem, to jest „Kyriosem”, cieszącym się pełnią Boskiej chwały i majestatu (Flp 1,6-11).

Nie potrafię uwierzyć, choć gdzieś czytałem tę wiadomość, że *po Soborze Watykańskim II* (po uchwaleniu „Deklaracji o wolności religijnej”) *nakazano przywódcom państw katolickich zmienić konstytucję, jako że teraz nie może być państwa „katolickiego”*. Trudno pomieścić w głowie tak monstrualny absurd i trudno znaleźć inne wytłumaczenie dla tego faktu – jeżeli to jest fakt – że *jest to zamach masonski dokonany pod osłoną Soboru*. Niech to eksperci osądzą. Ale dla mnie jest to albo dowód niezrozumienia nauki Kościoła, taka jest zawarta w „Deklaracji”, albo dowód zupełnego niezrozumienia, czym dla katolika jest państwo katolickie. *Prawdziwe państwo katolickie to jest takie, w którym wolność religijna jest autentycznie respektowana, ponieważ władza polityczna podlega prawu Bożemu i państwo jest posłuszne nauce Chrystusa, w której jest ta właśnie Prawda, która wyzwala człowieka*.

Musimy z całą mocą postanowić, że *ponad wszystkimi „prawami” ONZ-tu, Unii Europejskiej czy jeszcze czegoś innego, obowiązuje nas prawo Chrystusowe, jako że tylko dzięki temu Prawu ocalamy naszą ludzką godność i sens istnienia. Nikt nie może nam dyktować innych praw, które w jakikolwiek sposób osłabiają naszą żywotną więź z Chrystusem, niszczą nasze człowieczeństwo i przekreślają naszą godność, wrodzoną suwerenność i wolność*.

Dlaczego więc nie chcemy tej godności królewskiej uznać i uczcić jej w Chrystusie? Jest to tragiczny absurd, z którym należałoby natychmiast zerwać.

W akcie oddania się Narodu Polskiego Maryi modlimy się (w końcowych słowach modlitwy) „aby moja rodzina, parafia, i cała Ojczyzna, były rzeczywistym królestwem Twego Syna i Twoim”. Dlaczego brać w nawias królewski tytuł Chrystusa?

Ks. prof. dr hab. Czesław Bartnik

– fragmenty Opinii teologicznej uzasadniającej prawdę i kult Chrystusa Króla Polski, Kraków 2014 r.:

Trzeba nadmienić, że kult Chrystusa Króla i Króla Polski, kult Serca Jezusowego i Matki Bożej Królowej Polski nie kolidują ze sobą, lecz dopełniają się w życiu

społecznym. Kult Serca Jezusowego, postulowany w Polsce jeszcze przez o. Kaspera Drużbickiego (1590-1622), jezuitę (por. *Meta cordium Cor Jesu*) kładzie nacisk na aspekt agapetologiczny, na ascezę i na rozwój wewnętrznego życia duchowego. Kult Matki Bożej Królowej Polski, ciągle żywy od czasu św. Jadwigi Królowej Polski, chociaż ciągle też krytykowany przez przeciwników wiązania religii z państwem, podkreśla bardziej aspekty emocjonalne, troskę matczyną nad narodem, pokorną służbę społeczną i nasze dziecięctwo wobec Boga. A kult Chrystusa Króla Polski dodaje bardziej potrzebę mocy osobowości, czyn społeczny i państwowy, czynny patriotyzm i obronę Kościoła. W życiu katolickim nie kolidują również między sobą jeszcze dziesiątki innych kultów, ponieważ osoba ludzka może wszystkie syntetyzować w sobie i przekładać na najwyższe dobro duchowe już niepartykularne ani tylko aspektowe. Mimo wszystko kult Chrystusa Króla wydaje się szczególnie dziś w Polsce aktualny.

W licznych dyskusjach i sprzeciwach wobec tego kultu narzuca się spontanicznie pytanie: **z taką miłością i godnością czcimy Matkę jako Królową Polski, a dlaczego nie wolno by czcić Jej Syna też jako Króla Polski, czy to już byłby nacjonalizm?** Otóż przyczyną tego błędu jest dziś teologia ulegająca laicyzacji. Poza tym kultury te nie kłócą się ze sobą, lecz dokonują się według religijnej zasady: Matka – Syn, jak to było w starożytnych monarchiach Bliskiego Wschodu: Król syn i Królowa Matka. Chrystus jako Król Polski nie jest tu spolszczony, lecz raczej Polska uchrystusawia się, gdy z dobrej i miłosnej woli oddaje się i powierza Królowi wszystkich narodów i państw. Jest to potwierdzenie powszechnego charakteru Królestwa Chrystusa. Polska po prostu chce wypełniać co do siebie królewską wolę Chrystusa. I jak cały Naród Polski mógł poświęcić się już parokrotnie Sercu Jezusowemu w dziedzinie mistycznej miłości religijnej, tak nie widać zasadniczej trudności, by nie mógł się oddać analogicznie pod duchową władzę Chrystusa jako misteryjnego Króla i nauczyciela w dziedzinie życia publicznego, społecznego i państwowego.

W rezultacie w Ruchu Chrystusa Króla Polski nie znajduję żadnych błędów doktrynalnych z dziedziny wiary i moralności, zarzuty zaś, jakie znam, przeciwko temu Ruchowi wynikają, moim zdaniem, z niepoprawnych założeń: albo z radykalnego rozrywania sfery nadprzyrodzonej i doczesnej, albo z liberalnej negacji realności Kościoła lokalnego wbrew Soborowi Watykańskiemu II, albo z niedoceniań roli świeckich w Kościele i zawężania misji ewangelizacyjnej w całości wyłącznie do hierarchii.

Aktualność Ruchu uwyrażnia się teraz szczególnie w czasie prób ze strony państwa podporządkowania sobie Kościoła i w sytuacji degeneracji społecznej, umysłowej i moralnej społeczeństwa polskiego, przy czym najwyższe władze państwowe i inne świeckie otwarcie przypisują sobie atrybuty Boskie, np. w cywilizacji śmierci. Ruch Chrystusa Króla Polski jest niewąt-

pliwie nawiązaniem do idei Sługi Bożego Prymasa Augusta Hlonda z czasów Międzynarodowego Kongresu Chrystusa Króla w Poznaniu w r. 1937, kiedy czuło się groźbę wojny w Europie, a także nawiązaniem do idei i działalności Sługi Bożego Prymasa Stefana Wyszyńskiego po II wojnie światowej, kiedy to Prymas Wyszyński ratował Naród Polski i Kościół w oparciu o kult Matki Bożej Królowej Polski. I wydaje się, że Ruch świeckich może dokonać w tej dziedzinie więcej, niż administracja kościelna.

Ks. abp Andrzej Dzięga

Wybudowanie Pomnika Chrystusa Króla w Świebodzinie zawdzięczamy ks. prałatowi Sylwesterowi Zawadzkiemu. Poświęcenie tego Pomnika z udziałem kilku odważnych i wiernych Chrystusowi pasterzy Kościoła – z ks. kard. Henrykiem Gulbinowiczem i ks. bp. ordynariuszem Stefanem Regmuntem na czele – oraz rzeszy wiernych odbyło się 21.11.2010r. W uroczystej Eucharystii sprawowanej z okazji poświęcenia Pomnika, ks. abp Andrzej Dzięga w swej homilii w piękny sposób wyakcentował potrzebę przyjęcia przez Naród Polski Jezusa jako Króla:

Polsko, nie lękaj się! Narody świata, nie lękajcie się! Wpisało się w serca słowo wizjonerki, że jeśli Polska podda się pod panowanie Jezusa Chrystusa jako Króla, stanie się bezpieczna. Dlatego też można powiedzieć: Polsko, nie lękaj się patrzeć w stronę Chrystusa Króla! Nie lękaj się przyjąć Jego panowania! Polska to Naród. Polska to całe ogromne, duchowe dziedzictwo wieków. Polska to Ojczyzna. Polska to nie sami biskupi, to nie sam rząd, Polska to nie jest jedna czy druga wspólnota, to nie jest jedna czy druga nazwa czy imię. Polska to jest całość dziejów Narodu pielgrzymującego poprzez dzieje świata z imieniem Chrystusa na ustach i z imieniem Chrystusa w sercu. Polska, którą Chrystus prowadzi poprzez dzieje, chce być dalej przez Niego prowadzona. Polsko! Nie tylko nie lękaj się, ale miej odwagę przyjąć to królowanie! Polsko, miej odwagę uznać, że Jezus Chrystus może poprowadzić nasze myśli i serca, i wolę, i czyny! (...)

Dlatego: Chryste! Króluj!

Dlatego: Chryste! Zwyciężaj!

Dlatego: Chryste! Swoją miłość odnów w nas!

Amen.

Wierni zgromadzeni na uroczystości poświęcenia Pomnika z wielką wdzięcznością przyjęli słowa Księdza Arcybiskupa i z ogromną radością wołali: Jezus Królem Polski! Przemilczana w mediach homilia ks. abpa Andrzeja Dzięgi zapadła głęboko w serca i umysły Polaków i będzie tam kiełkować. Poświęcony Pomnik i piękna homilia są widocznym fundamentem odnowy moralnej Polaków, utwierdzają wiernych o słuszności modlitw i starań o Intronizację.

JUBILEUSZOWY AKT PRZYJĘCIA JEZUSA CHRYSTUSA ZA KRÓLA I PANA BAZYLIKA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO, 19 XI 2016 R.









5. ODNOWA MORALNA DOKONANA ZGODNIE Z JUBILEUSZOWYM AKTEM INTRONIZACYJNYM NAJWAŻNIEJSZYM PROGRAMEM POLAKÓW

Aktualny stan moralny naszego Narodu jest zatrważający. Większość Polaków utraciła wiarę. Szerzą się sekty i satanizm. Jesteśmy świadkami rozpadu rodziny, rozwiązłości, kultury przemocy i gwałtu, programowego terroryzmu.

Przeciwnicy Polski działający za parawanem Unii Europejskiej nienawidzą chrześcijaństwa, ponieważ nienawidzą Chrystusa, który nakazuje zachowywanie przykazań.

Naszym odwiecznym wrogiem marzy się zakończenie dzieła niszczenia Polski przy zastosowaniu różnych środków i metod, ostatnio w postaci tzw. rewolucji genderowej – tj. bezbożnej i niehumanitarnej ideologii wymierzonej w męskość i kobiecość, w małżeństwo, w ojcostwo i macierzyństwo. Coraz częściej mają miejsca parady gejów i lesbijek. Czyni się wszystko, aby legalizować „małżeństwa” homoseksualne.

Jakże alarmujące i wymowne są następujące dane, świadczące o skali kryzysu moralnego w Polsce:

- Mniej niż 30% katolików uczęszcza na niedzielną Mszę św. do kościoła;
- Dokonuje się corocznie około 10 000 aborcji;
- Każdego roku około 30% małżeństw rozpada się z powodu rozwodów, natomiast na 1000 nowo zawartych małżeństw około 260 ulega rozpadowi.
- Kraj nasz, zrujnowany w przeszłości gospodarczo, opanowany był i nadal jest przez różnego rodzaju grupy przestępcze a nawet mafie, działające w partiach politycznych, parlamencie, bankach, gospodarce, handlu, prokuraturze, sądownictwie, administracji państwowej, służbie zdrowia, w różnych instytucjach państwowych, prywatnych i innych.
- Znacząca część młodego pokolenia wyjechało z Polski za pracę. Rozwarstwienie społeczne jest ogromne. Duża część społeczeństwa to ludzie biedni i bardzo biedni, często bezdomni i głodujący.
- Na to wszystko nakłada się ogromne zagrożenie postępującym, światowym, programowym terroryzmem i toczona obecnie wojna cywilizacyjna w wielu krajach Europy i świata.

Taka sytuacja wymaga działań nadzwyczajnych!

Przeciwnicy Boga – liberałowie, libertyni i ateści – nie mają nic przeciwko temu (tak przynajmniej mówią), żeby ludzie sobie wierzyli i czcili Pana Boga prywatnie, w ukryciu serca, w cichym zakątku domu, z dala od ludzkich oczu. Razi ich tylko to, że Kościół jest instytucją społecznie widzialną, że Ewangelia jest głoszona publicznie, że kult Boży odbywa się też publicznie. **Nieprzyjaciele Boga uczynili wiele zabiegów w przeszłości i czynią je nadal, aby religię i Kościół usunąć z przestrzeni publicznej, która miała być zarezerwowana dla państwa, pojętego jako twór całkowicie zlaicyzowany, areligijny, a nawet ateistyczny.**

Główną przyczyną naszych niepowodzeń i niechęć w życiu rodzinnym, społecznym, narodowym i państwowym po 1989 r. jest liberalizacja norm prawnych i moralnych, co w konsekwencji doprowadziło do demoralizacji wielu grup społecznych, także i części duchowieństwa. Szerzący się liberalizm powoduje zagubienie i rozbięcie społeczeństwa, co jest przyczyną braku jedności nawet wśród katolików.

Całemu Narodowi Polskiemu i Kościołowi katolickiemu w Polsce potrzebna jest odnowa moralna dokonana w zjednoczeniu się Polaków wokół idei Intronizacji Jezusa Króla w Polsce, z Maryją Królową Polski, bo tylko wówczas jesteśmy w stanie pokonać wszelkich wrogów wewnętrznych i zewnętrznych naszej Ojczyzny, obronić naszą polskość i chrześcijańską tożsamość, naszą kulturę i nasze narodowe dziedzictwo.

Duchowe budowanie IV RP trzeba oprzeć na solidnych fundamentach. Trzeba budować na skale a nie na piasku, jak uczy Ewangelia. Tą skalą jest dla nas ludzi wierzących sam Jezus Chrystus. **Nasz nowy Dom Ojczysty – jakim ma być IV RP – powinien być Królestwem Jezusa Chrystusa naszego Króla i Pana i Matki Bożej Królowej Polski.** Tylko w takim Królestwie można osiągnąć pełnię szczęścia, miłości i sprawiedliwości między ludźmi, pokój i dostatek. Budowanie IV RP oparte na przesłankach czysto ludzkich, choćby najwspanialszych, bez odniesienia do Boga, to budowanie przyszłości Polski „na piasku”.

Jeden z najpiękniejszych psalmów Dawida mówi: *Jeżeli Pan domu nie zbuduje, na próżno trudzą się ci, którzy go wznoszą. Jeżeli Pan miasta nie ustrzeże, strażnik czuwa daremnie* (Ps 127). Do narodów w jeszcze większym stopniu niż do jednostek odnosi się rada Boskiego Zbawcy: *Starajcie się naprzód o królestwo Boga i o Jego sprawiedliwość, a wszystko będzie wam dodane* (Mk 6,33). *Rzeczy Bożych na ołtarzach Cezara składać nam nie wolno. NON POSSUMUS!* – napisał Episkopat Polski w liście do Rządu PRL w dniu 8 maja 1953r.

Pięknie tę kwestię wyraża ks. prof. Jerzy Bajda, w posłowie do *Księgi nadziei*, zawierającej wiersze o dramatycznej wymowie, współczesnego poety Kazimierza Józefa Węgrzyna, wydanej przez Stowarzyszenie „Róża” w Krakowie 2008r.:

Jesteśmy poddani Jezusa Chrystusa i chcemy w pełni przyjąć Jego Prawo. (...) Chcemy, aby rządził nami Jezus Chrystus, by Jego Prawda była podstawą i celem naszych praw i instytucji, by Jego Miłość była normą i inspiracją wychowania każdego Polaka, każdego człowieka. Tylko w Chrystusie i Jego mocą jesteśmy zdolni odeprzeć ataki wszelkich wrogów Polski, wrogów naszej suwerenności, naszej kultury, naszej tożsamości budowanej na Ewangelii. (...).

Środowiska katolickie i narodowo-patriotyczne, którym leży na sercu ratunek Polski, czynią wszystko, aby doprowadzić do odnowy moralnej Narodu przez dobrowolne i całkowite podporządkowanie się każdego człowieka i kraju Królowi świata, Królowi Narodu i Państwa Polskiego.

Obowiązek działania na rzecz odnowy moralnej mają wszyscy Polacy. Wszyscy mamy obowiązek dochować wierności Bogu i Ojczyźnie. Program odnowy duchowej i moralnej Narodu powinien być podjęty nade wszystko – z natury rzeczy – przez Pasterzy Kościoła katolickiego w Polsce. Część biskupów obawia się jednak, że niektóre grupy chcą zbić na tym kapitał polityczny. Pragniemy zatem jednoznacznie oświadczyć, że robimy to z pobudek duchowych, a nie politycznych czy partyjnych. Czynimy to tak natęczywie dlatego, że nie u wszystkich biskupów znajdujemy zrozumienie oraz napotykamy na duże trudności w tym względzie ze strony różnych środowisk.

Jesteśmy głęboko przekonani o tym, że **jedynym i najważniejszym programem, mającym na celu ocalenie naszej Ojczyzny, jest Intronizacja Jezusa Chrystusa Króla Narodu i Państwa Polskiego.**

Wyrażamy głębokie pragnienie płynące z naszych serc, aby Polska stała się Królestwem Jezusa i Maryi. Sprawą Intronizacji zainteresowaliśmy wiele środowisk w całym kraju. Zyskaliśmy wielu zwolenników, ale również ujawnili się przeciwnicy w kręgach świeckich i duchownych, którzy albo nie rozumieją idei *Intronizacji*, albo reprezentują obóz wrogi Polsce i Bogu.

Intronizacja Pana Jezusa w Polsce zmusza w sposób jednoznaczny do opowiedzenia się po Jego stronie i do podporządkowania się Jego prawom. Jest to również opowiedzenie się za Polską, w której, w wymiarze duchowym, włada jeden Król, Jezus Chrystus. W wymiarze zaś społecznym władza Jezusa Króla polega na organizowaniu życia w kraju w oparciu o prawa Boże – przykazania miłości Boga i bliźniego.

Procesy intronizacyjne toczą się w całym kraju w każdej diecezji; ludzie modlą się w sprawie *Intronizacji*. Procesów tych nie jest w stanie powstrzymać niechęć żadnych władz; może je tylko opóźnić z ogromną szkodą dla Narodu i Ojczyzny.

Żądanie Boga przekazane naszemu Narodowi poprzez posłannictwo Sł.B. Rozalii Celakówny, by ogłosił Chrystusa swym Królem, widzimy jako ogromną łaskę wybraństwa, wielokrotnie przez Boga potwierdzoną w takich wydarzeniach, jak Jasnogórskie Śluby Narodu Polskiego – poprzez które Prymas Tysiąclecia ofiarował nas Bogu za wolność Kościoła powszechnego – czy też kult Miłosierdzia Bożego. Uważamy, że tym razem – poprzez Intronizację Pana Jezusa w Polsce – Pan Bóg wzywa nasz Naród do postawienia następnego i być może ostatecznego kroku na drodze zbawienia – przygotowania Polski i innych krajów świata na powtórne przyjście Pana.

W tej dziejowej walce o Polskę Chrystusową, a zarazem o uwolnienie Europy z antychrześcijańskich struktur zła, potrzeba zjednoczenia narodowego wokół tronu Jezusa Chrystusa naszego Króla i Pana. Polska bogata duchowo, może uratować Europę od topieli niewiary i niemoralności. Największym bogactwem Polaków jest duchowe Królestwo Jezusa i Maryi.

6. OBJAWIENIA SŁUŻEBNICY BOŻEJ ROZALII CELAKÓWNY DOTYCZĄCE II I III WOJNY ŚWIATOWEJ

Służebnica Boża Rozalia Celakówna – Apostołka Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla w Polsce – żyła w latach 1901 – 1944. Jej proces beatyfikacyjny został zakończony na szczęblu diecezjalnym 17.04.2007r. w Krakowie, a cała dokumentacja procesu została przekazana przez ks. kard. Stanisława Dziwisza do Rzymskiej Kongregacji ds. Kanonizacyjnych. Zakończony na szczęblu Archidiecezji Krakowskiej proces beatyfikacyjny Rozalii Celakówny – to wiele więcej niż *Imprimatur*, dlatego też wszystkie jej przekazy **należy traktować bardzo poważnie**. Wizje i pouczenia dotyczące II wojny światowej **spełniły się** i miały charakter ostrzeżenia oraz ukazania realności totalnej zagłady świata z chwilą wybuchu III wojny światowej. Szansą na ocalenie, wskazaną przez Boga, w jednym i w drugim przypadku była i jest *Intronizacja*. Wydarzenia związane z II wojną światową uświadamiają nam – z racji niespełnienia warunku *Intronizacji* – że w obliczu zbliżającej się III wojny światowej, nie można dopuścić do powtórzenia się tej sytuacji.

Na dwa lata przed wybuchem II wojny światowej w wizji udzielonej Rozalii pojawiła się zapowiedź tej wojny oraz warunek: jeśli Polska uzna Pana Jezusa za

swego Króla, do wojny i związanych z nią zniszczeń nie dojdzie. We wrześniu 1937r. Rozalia pisała w swoich wyznaniach:

Widziałam następujące rzeczy. Znalazłam się duchem na Stradomiu w Krakowie, od ul. Św. Agnieszki. Zobaczyłam w mieście straszne zamieszanie wśród ludzi, którzy uciekali w panicznym popłochu w nieznanych kierunkach... Obok mnie stał poważny Pan. Zwrócony był w stronę uciekających ludzi. Twarz jego była smutna, ale pełna najwyższej powagi... zbliżył się do mnie i mówił: Nastanę straszne czasy dla Polski. Pytam go, kiedy ta wojna wybuchnie? On mi mówi, że to niedługo się stanie (Służebnica Boża Rozalia Celakówna, Pisma).

W lipcu 1938r. Sł. B. Rozalia Celakówna otrzymała proroczą wizję i pouczenie dotyczące III wojny światowej – wtedy jeszcze dość dalekiej przyszłości, ale dla nas dziś żyjących wydaje się, że już bardzo bliskiej. Programowa eskalacja ognisk zapalnych, działań terrorystycznych i konfliktów w skali globalnej postępuje z dnia na dzień. Trzecia wojna światowa już się najprawdopodobniej zaczęła. Jest to wojna religijno – cywilizacyjna. Rozalia Celakówna pisała o tym tak:

Znalazłam się na wysokiej górze, na której zobaczyłam kulę zupełnie podobną do globusa, lecz bardzo dużą. (...) Rozpoznawałam części świata i poszczególne państwa. Wtem staje przede mną postać męża pełna powagi i majestatu. (...) wówczas ta osoba mówi do mnie głosem pełnym powagi i namaszczenia: Moje dziecko! Za grzechy i zbrodnie popełnione przez ludzkość na całym świecie, ześle Pan Bóg straszną karę. Sprawiedliwość Boża nie może znieść dłużej tych występków. Ostoją się tylko te państwa, w których będzie Chrystus królował. Jeśli chcecie ratować świat, trzeba przeprowadzić Intronizację (...) we wszystkich państwach i narodach na całym świecie. Tu i jedynie tu jest ratunek. Które państwa i narody jej nie przyjmą i nie poddadzą się pod panowanie słodkiej miłości Jezusowej, zginą bezpowrotnie z powierzchni ziemi i już nigdy nie powstaną. Zapamiętaj to sobie, dziecko moje, zginą i już nigdy nie powstaną!!! (...) Intronizacja w Polsce musi być przeprowadzona (Służebnica Boża Rozalia Celakówna, Pisma).

Bolesna lekcja, jaką dostała Polska w postaci II wojny światowej, której mogła uniknąć, gdyby wykonała żądanie Pana Jezusa objawione przez Sł. B. Rozalię Celakówną, może zostać dziś zaprzepaszczone. Skutki tej bolesnej lekcji wiele pokoleń Polaków odczuwa do dzisiaj.

Jesteśmy zaniepokojeni przemilczaniem w mediach sprawy Intronizacji także po dniu 19 listopada 2016 r. Jubileuszowy Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla Pana był znacząco ważniejszym wydarzeniem niż obchodzona w tym roku 1050. rocznica Chrztu Polski, Światowe Dni Młodzieży czy też wizyta Papieża Fran-

ciszka. Akt ten został zapisany w historii Polski i nie da się go już wymazać. Tym bardziej trzeba odważnie o tym mówić oraz opracować i realizować wielki program odnowy moralnej Narodu i Państwa Polskiego, zgodnie z proklamowanym w Krakowie – Łagiewnikach Jubileuszowym Aktem Intronizacyjnym.

7. APEL DO RZĄDZĄCYCH POLSKĄ O PODJĘCIE DZIAŁAŃ LEGISLACYJNYCH WYNIKAJĄCYCH Z JUBILEUSZOWEGO AKTU INTRONIZACYJNEGO

Obecny rok jest rokiem szczególnym – 100. rocznicy odzyskania przez Polskę Niepodległości. Jest to wydarzenie nie tylko państwowe, ale także i religijne. Jezus Chrystus jest bowiem naszym Królem i Panem a Maryja Matka Boża jest Królową Polski. Oprócz uroczystych obchodów państwowych i religijnych związanych z tą rocznicą, trzy jakże ważne sprawy – które są naturalną konsekwencją Intronizacji dokonanej 19.11.2016r. w Krakowie – Łagiewnikach – powinny być pilnie podjęte i zrealizowane, a mianowicie: 1. Zmiana godła państwowego; 2. Przyjęcie uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej uroczyste ustanawiającej Pana Jezusa Królem naszej Ojczyzny i nadającej Panu Jezusowi tytuł: Jezus Król Polski; 3. Stosowany wpis w preambule nowej Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej o Jezusie Chrystusie naszym Królu i Panu.

Powszechną opinią jest to, że Akt Intronizacyjny z 19 XI 2016 r. był zasadniczym krokiem w kierunku całkowitej i pełnej Intronizacji, dlatego apelujemy do Rządzących Polską o pilne dokonanie następnych kroków wyszczególnionych wyżej.

♦ Zmiana godła państwowego

Uznanie Aktem Intronizacyjnym Jezusa Chrystusa za naszego Króla i Pana jest wskazaniem, że Polska jest państwem katolickim i suwerennym, czego widocznym znakiem powinno być zmienione godło państwowe. Takim godłem, którego symbolika najpełniej wyraża tradycję narodową i dzieje przodków jest godło odrodzonej Polski z 1919 r. W godle tym każdy symbol jest bardzo ważny: orzeł, ptak królewski – symbol Państwa Polskiego; kolor biały orła – symbol uczciwości; czerwone tło – symbol męstwa; złoty dziób i szpony orła – symbol królewski; korona zamknięta ośmioma pałkami – symbol pełnej, suwerennej władzy i wolności Polski; krzyż w koronie – symbol państwa katolickiego, w którym władza duchowa należy do Jezusa Króla. Powyższe godło zostało zmienione po przewrocie majowym w 1927r. Orzeł biały otrzymał koronę otwartą, pozbawioną krzyża, a na skrzydłach pojawiły się

pięcioramiennie gwiazdki. Korona otwarta to symbol państwa niesuwerennego. Usunięcie krzyża z korony, to detronizacja Jezusa Króla i zaprzeczenie, że Polska jest krajem katolickim. Pięcioramienna gwiazda, to pentagram, symbol magiczno-okultystyczny, a także satanistyczny.

GODŁO

Księdzu Tadeuszowi Kiersztunowi

zrzuć z siebie wreszcie Orle! te podle sybbole
czas wlecieć ponad kłamstwo ponad szarość chmur
Tobie gwiazdek bolszewickich dziś nie potrzeba
i niech szatan już nie płami Twoich białych piór

w naszych sercach Twa korona spięta krzyżem
krzyż nam znakiem naszej drogi poprzez ból
Polską misją poprzez męstwo w naszej wierze
do Ojczyzny w której Panem zawsze Chrystus Król!

w dziejach Polski Twa korona znakiem władzy
co jednocy wokół siebie wierny polski lud
bo Ojczyzna niepodległa zawsze wierna Bogu
przez cierpienie miłość krzyża czuły serca trud

biel niech dobrem nas ocala w świecie zdrady
niech się czerwien znakiem męstwa w nas rozrasta
niech złotymi literami pisze wdzięczna pamięć
naszą drogę poprzez dzieje aż od Piasta

prostuj skrzydła Białe Orle! podnieś z dumą krzyż
znad korony co królewskim Bożym znakiem woła
tobie Polsko! Bóg powierza przyszły świata los
przed Chrystusem naszym Królem chylmy kornie
czoła

tyś nam Orle! świętym znakiem co buduje
polską dumę oraz męstwo wśród zdradzieckich kul
przed szatanem nie zegnimy nigdy karku
Królem świata! Królem Polski!
przecież CHRYSZTUS KRÓL!

Kazimierz Józef Węgrzyn
Księga nadziei, Kraków 2008

Warto tu przypomnieć, że w 2007r. RORz „Samorządna Polska” wystąpił z inicjatywą obywatelską zmierzającą do przeprowadzenia ogólnokrajowego referendum, dotyczącego zmiany godła państwowego oraz aby Sejm RP nadał Panu Jezusowi tytuł *Jezus Król Polski*. Inicjatywa ta nie znalazła wówczas odpowiedniego wsparcia. Mimo braku możliwości szerszego nagłośnienia akcji referendalnej, udało się zdobyć ok. 100 000 podpisów Rodaków z całej Polski. Dzisiaj sy-

tuacja jest całkowicie odmieniona. **Apelujemy więc do Rządzących Polską o pilne przygotowanie i uchwalenie ustawy przywracającej godło z 1919r., posiadające pełną symbolikę Polski katolickiej i suwerennej.** Ustawa taka będzie istotnym owocem Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla w Polsce. Przywróćmy Polsce znak zwycięstwa, niezależności, dumy i godności narodowej oraz swojej wierności Bogu i Ojczyźnie, którego symbolem jest orzeł biały z zamkniętą koroną zwieńczoną krzyżem, bez pięcioramiennych gwiazdek.

♦ **Przyjęcie uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej uroczyste ustanawiającej Pana Jezusa Królem naszej Ojczyzny i nadającej Panu Jezusowi tytuł: *Jezus Król Polski***

Jezus jest Królem całego Wszechświata, a zatem także i Polski – jeśli jest Królem całości, to i części należącej do tej całości. Śpiewa o tym natchniony psalmista: *Bóg jest Królem całej ziemi, Bóg króluje nad narodami* (Ps 47,8n), *Ty królujesz nad narodami na ziemi* (Ps 67,5n).

Najbardziej wymownym świadectwem Ewangelii, potwierdzającym prawomocność królewskiego tytułu Jezusa w stosunku do narodu, jest **napis na krzyżu** – tytuł „winny” Jezusa: „**Jezus Nazarejczyk Król żydowski**”. Tytuł ten często pojawia się w ewangelicznych opisie męki Jezusa – w sumie kilkanaście razy.

Dzisiaj uznając Jezusa Chrystusa jako naszego Króla i Pana i nadając Panu Jezusowi tytuł *Jezus Król Polski*, nie zawłaszczamy Pana Jezusa i tego tytułu do jednego tylko narodu, tak jak Jezus Chrystus nie ograniczał swego królowania tylko do narodu Izraela. Królowanie Chrystusa jest powszechne, ale konkretyzuje się w człowieku, w rodzinie i w narodzie.

Tytuł *Jezus Król Polski* nie powinien dziwić Polaków kochających swoją Ojczyznę i uważających się za katolików. Należy się on Zbawicielowi świata, który za cenę przelanej krwi nabył na wieczne panowanie również nasz Naród. W 2006r. zawiązała się inicjatywa poselska (niezrealizowana), zmierzająca do nadania Jezusowi Chrystusowi tytułu *Jezus Król Polski* z okazji 350. rocznicy nadania przez króla Jana Kazimierza Matce Bożej tytułu *Maryja Królowa Korony Państwa Polskiego* oraz z okazji 50. rocznicy Jasnogórskich Ślubów Narodu Polskiego, zwieńczonych wezwaniem, **aby Polska była rzeczywistym Królestwem Jezusa i Maryi**. Sejm ustanowiący prawo mógł taki tytuł przyznać zgodnie ze swoją kompetencją. Uchwała ta nie naruszała niczych praw, a akcentowała, że Jezus Chrystus jako Syn – Bóg Królowej Polski tym bardziej ma prawo do tytułu Króla Polski. Inicjatywa poselska wychodziła naprzeciw pragnieniom i oczekiwaniom



GODŁO POLSKI: Z LEWEJ Z 1919 r., Z PRAWEJ Z 1927 r., NIEWIELE ODBIEGAJĄCE OD OBECNEGO GODŁA POLSKI. ZASADNICZE RÓŻNICE:

1. Korona zamknięta z krzyżem (symbol państwa suwerennego, chrześcijańskiego) zastąpiona koroną otwartą bez krzyża (symbol państwa zależnego, niesuwerennego, w którym zdeponowano Jezusa Chrystusa);
2. Tradycyjne koniczynki na ramionach skrzydeł zastąpiono pięcioramiennymi gwiazdkami (pięcioramienna gwiazda to pentagram, ważny symbol magiczno-okultystyczny a także satanistyczny, znany dobrze w masonerii).

społecznym i sprawiła wielką radość u czcicieli Jezusa Chrystusa Króla w Polsce. Wziąwszy pod uwagę to, że Matka Najświętsza po to objawiła się naszemu Narodowi jako jego Królowa, by doprowadzić nas do uznania Jezusa Królem Polski – nie można pozwolić, by ta inicjatywa poselska poszła w zapomnienie i należy ją kontynuować, mimo sprzeciwu środowisk jej wrogich. Jeśli kiedyś najwyższa władza (król) nadała i zatwierdziła tytuł: *Maryja Królowa Korony Państwa Polskiego*, również dzisiaj najwyższa władza (Prezydent i Sejm RP) może nadać tytuł: *Jezus Król Polski*. Bogu Królowi należy się bowiem cześć i chwała oraz uwielbienie od Maryi Królowej Polski i od Narodu Polskiego.

Przyjęcie uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej uroczyste ustanawiającej Pana Jezusa Królem naszej Ojczyzny i nadającej Panu Jezusowi tytuł: *Jezus Król Polski* jest możliwe na podstawie art. 114, art. 120 z d.2 oraz art. 140 Konstytucji RP. Możliwe jest także sporządzenie projektu tej uchwały przez Pana Prezydenta. Jesteśmy głęboko przekonani o tym, że skutki finansowe tej uchwały nie obciążą budżetu Państwa Polskiego a perspektywiczne skutki finansowe dla naszej Ojczyzny będą olbrzymie.

♦ **Umieszczenie w nowej Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej stosownego zapisu o uznaniu Jezusa Chrystusa naszym Królem i Panem**

Uznanie Jezusa Chrystusa naszym Królem i Panem zostało przyjęte 19 XI 2016r. w Krakowie – Łagiewnikach przez przedstawicieli władz kościelnych i państwowych Narodu Polskiego. Stosowny zapis w nowej Konstytucji RP byłby więc ponownym potwierdzeniem tego faktu.

Opatrzność Boża sprawiła, że ostatnie wybory wyłoniły Prezydenta, Premiera oraz Marszałków Sejmu i Senatu z ludzi wierzących. Na czele władz państwo-

wych stoją katolicy. Opcja narodowo – katolicka w Parlamencie ma większość i może samodzielnie uchylać ustawy i podejmować uchwały oraz sprawować rządy. Jest to znak i szansa dane nam przez Opatrzność. Nie wolno nam tej szansy zaprzepaścić. Nic nie stoi na przeszkodzie, aby w roku szczególnym 100. rocznicy odzyskania przez Polskę Niepodległości zrealizować postulowane wyżej działania legislacyjne.

Zjednoczmy się wokół Jezusa Chrystusa, naszego Króla i Pana, który dla nas Polaków w kraju i na obczyźnie, jest jedynym źródłem jedności, miłości i pokoju oraz jedyną nadzieją dla Polski.

Wypełnijmy ślubowania jasnogórskie:

Przyrzekamy uczynić wszystko (...), aby Polska była rzeczywistym Królestwem Twoim i Twojego Syna, poddanym całkowicie pod Twoje panowanie, w życiu naszym osobistym, rodzinnym i społecznym (z Jasnogórskich Ślubów Narodu Polskiego, 26.08.1956 r.).

Idea ślubowań jasnogórskich jest w swej treści bardzo czytelna: **Polska ma stać się rzeczywistym Królestwem Maryi i Jezusa**, co pomoże wyzwolić się Kościołowi w Polsce i w innych państwach świata.

W tym samym duchu objawił się Pan Jezus Służebnicy Bożej Rozalii Celakównie:

Jasna Góra jest stolicą Maryi, Przez Maryję przyszedł Syn Boży, by zbawić świat i tu również przez Maryję przyjdzie zbawienie dla Polski przez Intronizację. Gdy się to stanie, wówczas Polska będzie przedmurzem chrześcijaństwa, silną i potężną, o którą rozbijają się wszelkie ataki nieprzyjacielskie (Służebnica Boża Rozalia Celakówna, Pisma).

**W CAŁYM NARODZIE I PAŃSTWIE POLSKIM
– KRÓLUJ NAM CHRYSSTE!**

W imieniu Ruchu Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”

Przewodniczący Ruchu
Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”



prof. dr hab. inż. Andrzej Flaga

Wiceprzewodniczący Ruchu
Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”



prof. dr hab. inż. Stanisław Kasprzyk

P.S. Niniejszy *Biuletyn* otrzymują Przedstawiciele Najwyższych Władz Rzeczypospolitej Polskiej z Prezydentem, Premierem, Marszałkami Sejmu i Senatu na czele oraz Parlamentarzyści i Przywódcy partii politycznych.

OBCHODY PIERWSZEJ ROCZNICY PROKLAMACJI AKTU INTRONIZACYJNEGO

NABOŻEŃSTWO DO DUCHA ŚWIĘTEGO SANKTUARIUM ŚWIĘTEGO JANA PAWŁA II, 19 XI 2017 R.



DROGA KRZYŻOWA SANKTUARIUM ŚWIĘTEGO JANA PAWŁA II
- BAZYLIKA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO, KRAKÓW-ŁAGIEWNIKI, 19 XI 2017 R.



EUCHARYSTIA POD PRZEWODNICTWEM KS. ABPA MARKA JĘDRASZEWSKIEGO
BAZYLIKA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO, 19 XI 2017 R.





NAJWAŻNIEJSZE DOKUMENTY I MATERIAŁY DOTYCZĄCE INICJATYWY POSELSKIEJ Z 2006 R.

Poniżej przedstawiono najważniejsze dokumenty i materiały dotyczące wspomnianej inicjatywy poselskiej z 2006 r., zaczerpnięte z Biuletynu „Samorządna Polska” Nr 5 – wydanie specjalne poświęcone Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla w Polsce: „Polsko – Jezus Chrystus Twój Król czeka na Intronizację”, Kraków, styczeń 2007 r.

OŚWIADCZENIE POSELSKIE W SPRAWIE INTRONIZACJI CHRYSZTUSA KRÓLA WYGŁOSZONE W SEJMIE W DNIU 24.05.2006 R.

Artur Górski, poseł PiS

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Polska, by dołączyć do narodów tworzących duchową wspólnotę Królestwa Bożego, poddała się pod panowanie Króla królów mocą władzy Mieszka I, przyjmując Chrzest święty. Następstwem i dopełnieniem tego aktu wiary była korona władcy chrześcijańskiego, nałożona w 1024 r. Bolesławowi Chrobremu, za zgodą papieża Jana XIX, przez arcybiskupa gnieźnieńskiego.

Te wielkie wydarzenia religijne o zasadniczym wpływie na los i kształt naszego Narodu, zostały przysypane kurzem historii, ale nigdy nie zapomniane. Polska – ten prastary dąb z gniazdem białego orła – w najbardziej dramatycznych momentach zagrożenia swego bytu narodowego zawsze nawiązywała do swych chrześcijańskich korzeni, by z nich czerpać moc do przetrwania. Chlubnym tego przykładem są śluby Jana Kazimierza, któremu, i całej naszej Ojczyźnie, przyszła z pomocą Najświętsza Pani, Matka Jezusa Chrystusa. Ogłoszona przez niego Królową Korony Polskiej, aktem monarszej władzy, potwierdzonym zapisem konstytucyjnym zgromadzenia sejmowego z 1764 r., od 350 lat przewodzi naszemu Narodowi w jego trudnej dziejowej wędrówce.

Wędrówka ta trwa i zdaje się być coraz cięższa, bo choć na duchowym tronie Piastów i Jagiellonów zasiada Najdostojniejsza Królowa Nieba i Ziemi, to nadal duchowy tron Króla Polski czeka, aż Polska aktem prawnym swej najwyższej władzy ustawodawczej wprowadzi nań Jezusa Chrystusa.

Wysoka Izbo! Jesteśmy w przededniu niezwykłego wydarzenia: przybędzie do Polski z wizytą apostołską Ojciec święty Benedykt XVI, Namiestnik Chrystusowy, sukcesor wielkiej spuścizny Jana Pawła II, najznako-

mitszego syna polskiej ziemi. W tych wydarzeniach religijnych ostatniego ćwierćwiecza, których byliśmy i jesteśmy naocznymi świadkami, czyż nie należy odczytać przesłania wiary? Czy mógłby być bardziej duchowy, sławny i należny Bogu akt wdzięczności ze strony naszego Narodu za cuda Jego łaski okazane Polsce, jak dokonany przez obecny Sejm akt uznania Pana Jezusa Królem Polski?

Polska potrzebuje potężnej protekcji, by szczęśliwie „po wyjściu z Egiptu” przejść przez „pustynię czasu wyrzeczeń” i osiągnąć w końcu szczęśliwy byt, który Naród upatruje w budowie IV Rzeczypospolitej.

Dziś Ojczyzna nasza jest w najwyższej potrzebie, by na duchowym tronie Polski zasiadł Król królów i Pan panujących. Jest też chwila stosowna, by z okazji wizyty widzialnej głowy Kościoła powiedzieć otwarcie o potrzebie nałożenia na głowę jedynego i prawowitego Jezusa Króla Korony Polski. Tego Aktu Intronizacji od władz Rzeczypospolitej Polskiej od kilku lat domaga się w sposób konsekwentny i stanowczy nasz Naród. Do Kancelarii Sejmu i Senatu, do przedstawicieli władz państwowych napływają nieustannie monity w tej sprawie zarówno od różnych organizacji społecznych i politycznych, jak też od osób prywatnych.

Dlatego apeluję, by pielgrzymka pierwszego Papieża nie-Polaka w naszej Ojczyźnie skłoniła rządzących Polską do głębokiej refleksji religijnej, by Sejm Rzeczypospolitej – przynaglony nawoływaniem Sługi Bożego Jana Pawła II: *Otwórzcie drzwi Chrystusowi*, w 350. rocznicę ślubów Jana Kazimierza oraz w 50. rocznicę Jasnogórskich Ślubów Narodu Polskiego – jeszcze w tym roku podjął stosowną uchwałę nadania Chrystusowi tytułu: **Jezus Król Polski**.

Wysoka Izbo, nadszedł czas, by koło naszej narodowej historii, rozpoczynające swój bieg od Chrztu Polski, osiągnęło jego najwznioślejsze dopełnienie w Akcie Intronizacji Jezusa Króla Polski. Od tego Sejmu zależy, czy nasz Naród będzie budował swe dalsze dzieje na niezniszczalnym fundamencie wiary, nadziei i miłości – w Chrystusie Królu.

INICJATYWA POSELSKA W SPRAWIE NADANIA JEZUSOWI CHRYSTUSOWI TYTUŁU: JEZUS KRÓL POLSKI

W dniu 18 grudnia 2006r. grupa posłów pod przewodnictwem pana posła Artura Górskiego złożyła na ręce Marszałka Sejmu Marka Jurka poniższy list wraz z projektem i uzasadnieniem uchwały w sprawie nadania Jezusowi Chrystusowi tytułu: **Jezus Król Polski**:

Warszawa, 15.12. A.D. 2006

Pan Marek Jurek
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku!

W roku upamiętniającym 350. rocznicę ślubów Jana Kazimierza i 50. rocznicę Jasnogórskich ślubów Narodu Polskiego składamy na ręce Pana Marszałka projekt uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej nadania Jezusowi Chrystusowi tytułu: **Jezus Król Polski**. Projekt poparła swoimi podpisami wymagana liczba posłów. Do reprezentowania inicjatorów projektu w pracach sejmowych został upoważniony poseł Artur Górski,

Mamy nadzieję, wierzymy, że przyjęta przez Sejm uchwała, symbolicznie wynosząca Jezusa Chrystusa na tron Rzeczypospolitej, przysporzy naszej Ojczyźnie wielu tak potrzebnych Łask Bożych.

Z wyrazami szacunku

Halina Murias, Poseł na Sejm RP
Franciszek Stefaniuk, Poseł na Sejm RP
Artur Górski, Poseł na Sejm RP

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia

Nadanie Jezusowi Chrystusowi tytułu: Jezus Król Polski

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej stwierdza, że tysiącletnie dzieje naszego Narodu, zapoczątkowane Chrztmem Polski w 966 r., na mocy którego nasza Ojczyzna stała się państwem chrześcijańskim, poddana władzy Chrystusa, tworzyły się i wzrastały w mocy i świetle Ewangelii Chrystusowej. Tożsamość naszego Narodu, łańcuchem pokoleń wiernych Chrystusowi, została nierozdzielnie związana z wiarą katolicką, w obronie której stając, wielokrotnie i chętnie płaciliśmy daninę krwi, by zasłużyć sobie w minionych wiekach na zaszczytne miano obrońców chrześcijaństwa.

Z tej szczytnej powinności wobec Boga i historii zawsze wywiązywał się Naród Polski, gdy był wolny i suwerenny. Także obecnie, w dobie powszechnego światowego kryzysu wiary i wartości, w nawiązaniu do duchowego patrymonium Polski, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, dziękując Bogu za odzyskaną przez naród wolność, idąc za głosem dwóch znakomitych mężów stanu i kapłanów: Jana Pawła II oraz Prymasa Tysiąclecia Stefana Kardynała Wyszyńskiego, całkowicie oddanych jasnogórskiej Pani, Królowej Polski, pragnie dać świadectwo wiary i nadziei na Bożą opiekę nad naszą Ojczyzną, nadając Królowi królów i Panu panujących tytuł: **Jezus Król Polski**.

UZASADNIENIE

W 1656 roku, 350 lat temu król Polski, Jan Kazimierz, wdzięczny Matce Najświętszej, Jasnogórskiej Pani, za cudowne ocalenie częstochowskiego sanktuarium, a tym samym całego Narodu od potopu szwedzkiego, ogłosił Ją Królową Korony Polskiej.

Jak wielkim dobrem dla Polski był ten akt, świadczy **fakt**, że zaledwie po upływie niespełna 30 lat Polska dźwignęła się z ruin do tego stopnia, że mogła odnieść jedno z najwspanialszych swych zwycięstw pod Wiedniem, w roku 1683, nad całą potęgą ottomańską, a tym samym wyratować od topieli mużulmańskiej chrześcijańskie kraje Europy.

W 300. rocznicę ślubów kazimierzowskich, poprzez które król i Naród oddali się w opiekę Jasnogórskiej Pani, Prymas Polski, Kardynał Stefan Wyszyński, ponowił te ślubowania, znacznie pogłębiając ich zasięg.

Oddał bowiem Polskę i Naród w dozonną niewolę Maryi, w zamian za wolność Kościoła Chrystusowego w świecie. A wyrażone w ślubach zobowiązania naszego Narodu zmierzają do tego, by Polska stała się rzeczywistym Królestwem Jezusa i Maryi. Wypracowana przez Kardynała Wyszyńskiego, podczas jego uwięzienia w Komańczy, idea ślubowań jasnogórskich jest w swej treści bardzo czytelna: **Polska ma stać się rzeczywistym Królestwem Jezusa i Maryi**, co pomoże wyzwolić się Kościołowi w innych państwach świata.

Ten duchowy testament Sługi Bożego Kardynała Stefana Wyszyńskiego, odczytany w świetle tysiącletniej historii naszego Narodu, jako zadanie do wypełnienia, zobowiązuje obecny Sejm, reprezentujący Naród Polski, do podjęcia niniejszej uchwały.

Drugim niezwykle ważnym asumptem do nadania przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej **Królowi królów i Panu panujących** tytułu **Jezus Król Polski** jest także duchowy testament Jana Pawła II, przekazany nam w jego orędziu do Narodu Polskiego. W ostatnim wielkim przemówieniu, wygłoszonym w Rzymie do Polaków z okazji jubileuszu 25-lecia swego pontyfikatu, wyznaczył Polsce misję do spełnienia w jednoczącej się Europie. Świadom, że zbliża się jego moment przejścia do Domu Ojca, zęgnął się z nami między innymi mówiąc: *Najbardziej wpisały się w moje serce te spotkania, jakie miały miejsce na ojczystej ziemi (...) Zawsze spotkania te były niezwykle dzieleniem się świadectwem wiary, która wyrasta z wiary ojców i tworzy ten szczególny klimat życia i szeroko pojętej kultury, który stanowi o tożsamości Narodu. (...) Dlatego nie przestaję się modlić, aby sumienie polskiego Narodu było kształtowane w oparciu o Boże przykazania i wie-*

rzę, że Kościół w Polsce będzie nieustannie stał na straży ładu moralnego. (...)

*W roku 1997 przeżywaliśmy pielgrzymkę, która obfitowała w znaczące wydarzenia. (...) W wymiarze religijnym wracaliśmy do korzeni naszej wiary. W wymiarze międzynarodowym to spotkanie było przypomnieniem idei Zjazdu Gnieźnieńskiego, jaki miał miejsce w tysięcznym roku. Przy tej okazji, wobec prezydentów ościennych państw, mówiłem: „Nie będzie jedności Europy, dopóki nie będzie ona wspólnotą ducha”. (...) Dziś, kiedy Polska i inne kraje byłego Bloku Wschodniego wkraczają w struktury Unii Europejskiej, powtarzam te słowa. Nie wypowiadam ich, aby zniechęcać. Przeciwnie, aby wskazać, że te kraje mają do spełnienia ważną misję na Starym Kontynencie. (...) **Europa potrzebuje Polski. Kościół w Europie potrzebuje Świadectwa wiary Polaków.***

Ojciec Święty, był świadom, że Polska „o niewielkich środkach”, tj. uboga materialnie, ale bogata duchowo, może uratować Europę od topieli niewiary i niemoralności. Także Naród Polski, rozumiejąc swe dzieje i widząc drogę, po której prowadzi Go Bóg, wie, że jego największym bogactwem jest duchowe Królestwo Jezusa i Maryi, które każde pokolenie musi urzeczywistnić i rozwinąć.

Obecny Sejm Rzeczypospolitej Polskiej pragnie przyczynić się do wypełnienia przekazanego Polsce testamentu wiary Jana Pawła II poprzez niniejszą uchwałę. Nadając Jezusowi Chrystusowi tytuł **Jezus Król Polski**, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej wyraża nadzieję, że akt ten zaowocuje zarówno w życiu Polski, jak też i całej Europy obfitym błogosławieństwem Boga na budowanie wspólnej przyszłości na fundamencie wiary.

Projekt uchwały podpisali posłanki i posłowie:

Artur Górski, PiS
Dariusz Kłeczek, PiS
Sławomir Pipta, PiS
Jan Filip Libicki, PiS
Mieczysław Walkiewicz, PiS
Zbigniew Dolata, PiS
Tomasz Górski, PiS
Arkadiusz Czartoryski, PiS
Zbigniew Kozak, PiS
Wiesław Kilian, PiS
Lucjan Karasiewicz, PiS
Arkadiusz Milarczyk, PiS
Roman Czepa, PiS
Tadeusz Woźniak, PiS
Aleksander Chłopek, PiS
Teresa Legiecka-Zielińska, PiS

Jerzy Gosiewski, PiS
Stanisław Szwed, PiS
Artur Zawisza, PiS
Grzegorz Tobiszowski, PiS
Jacek Tomczak, PiS
Kazimierz Gołojuch, PiS
Stanisław Zadora, LPR
Halina Murias, LPR
Antoni Sosnowski, LPR
Jan Jareta, LPR
Marek Kawa, LPR
Witold Hałka, LPR
Edward Ośko, LPR
Robert Strąk, LPR
Wojciech Wierzejski, LPR
Leszek Murzyn, LPR

Radosław Parda, LPR
Szymon Pawłowski, LPR
Stanisław Papież, LPR
Witold Masin, LPR
Elżbieta Ratajczak, LPR
Witold Bałazak, LPR
Edward Ciągło, LPR
Przemysław Andrejuk, LPR
Daniel Pawłowicz, LPR
Franciszek Jerzy Stefaniuk, PSL
Mirosław Pawlak, PSL
Tadeusz Sławewski, PSL
Mirosław Maliszewski, PSL
Gabriela Masłowska, poseł niezrzeszony

LISTA POPARCIA

Popieram projekt uchwały nadania Panu Jezusowi przez Sejm RP tytułu: JEZUS KRÓL POLSKI, podpisany przez 46 Posłanek i Posłów RP, i złożony na ręce Marszałka Marka Jurka w dniu 18 grudnia 2006 r.

Lp.	Imię i nazwisko	Adres	Podpis
1.			
2.			
Itđ.			

Listę poparcia należy sporządzić samemu na oddzielnej kartce według powyższego schematu (na str. A4 mieści się średnio 25 nazwisk z adresami).

Wypełnione listy poparcia należy przesyłać:

Biuro Poselskie p. Poseł Haliny Murias, ul. Dominikańska 1, 37-100 Łańcut

lub Biuro Poselskie p. Posła Artura Górskiego, ul. Starościńska 4/6, 02-516 Warszawa



Ruch Obrony Rzeczypospolitej

SAMORZĄDNA POLSKA

Osiedle Dywizjonu 303 51/41, 31-875 Kraków

OŚWIADCZENIE POPIERAJĄCE WNIOSEK GRUPY PARLAMENTARZYSTÓW O NADANIE PRZEZ SEJM RP JEZUSOWI CHRYSTUSOWI TYTUŁU „JEZUS KRÓL POLSKI”

Kraków, 03.01.2007r.

Sz.P. Marek Jurek

Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Wiejska 4/6/8, 00-902 Warszawa

Wielce Szanowny Panie Marszałku!

Środowiska narodowo-patriotyczne skupione w Ruchu Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska” z wielką radością przyjęły wniosek parlamentarzystów o podjęcie przez Sejm uchwały nadającej Jezusowi Chrystusowi tytuł „Jezus Król Polski”. Chwała parlamentarzystom inicjującym projekt takiej uchwały i wielkie uznanie za odwagę, jaką wykazali. Posłowie Ci dali dowód, że są prawdziwymi Polakami i katolikami.

Złożyli swoje wyznanie wiary wobec Boga i Ojczyzny. Posłowie ci są świadomi, że kraj nasz może być dobrze rządzony wtedy, gdy rządy krajem oparte są na Prawie Bożym. Inicjatywa ta jest bardzo cenna i na czasie w dobie powszechnego kryzysu wiary i wartości.

Panie Marszałku!

Prosimy o błogosławieństwo Boże dla Pana i wszystkich Posłów pracujących dla dobra Polski zgodnie z Prawem Bożym.

Króluj nam Chryste!

Do wiadomości:

1. Sekretarz Konferencji Episkopatu Polski ks. bp Piotr Libera
2. Artur Górski – Poseł na Sejm RP

LIST OTWARTY W SPRAWIE INTRONIZACJI CHRYSTUSA NA KRÓLA POLSKI

Życzę sobie Intronizacji Chrystusa jako Króla Polski dokonanej przez Episkopat i Parlament.

Popieram inicjatywę Pana Posła Górskiego i wszystkich, którzy pod nią się podpisują. Bardzo wiele osób w moim otoczeniu od dawna pragnie tego samego.

Ogromne dobrodziejstwo wyświadczył Polsce król Jan Kazimierz „intronizując” Najświętszą Maryję Pannę na Królową Polski i Litwy. Te same racje nowego „potopu” demoralizacji i zdrady Ojczyzny przewalającego się przez nasz Kraj przemawiają za ogłoszeniem Chrystusa Królem Polski: Maryja Królowa doprowadza w ten sposób do Chrystusa Króla. Wreszcie!

Rozumie się przez to uznanie prawa Bożego jako nadrzędnego nad państwowym, którym mają się kierować także sprawujący władzę: prezydent, rząd, sejm i ta „czwarta władza”, którą są masmedia. Tylko Intronizacja, wprowadzana w życie, daje szansę na właściwy rozwój Kraju. „Głównym złem (...) jest niegodziwe i ziste zbrodnicze usiłowanie, by pozbawić Chrystusa i Jego Królewskiej władzy” – napisał Pius XII w encyklice „Summi pontificatus”. Chodzi o władzę Chrystusa nad władcami, a nie tylko Jego godność wyrażaną w kulcie. Myślący prawdziwie ewangelicznie i patriotycznie widzą, że i nasz Naród jest śmiertelnie zagrożony w swoim bycie.

40 lat temu byłem świadkiem usuwania z kościołów obrazów Chrystusa Miłosiernego w imię czystości kultu Bożego i ochrony Kościoła przed rzekomą jego kompromitacją przez wprowadzenie w praktyki religijne „chorobliwych pomysłów jakieś tam zakonniczek”. Dziś ona (Faustyna) jest wyniesiona na ołtarze, a do Bazyliki Miłosiernego Chrystusa napływają pielgrzymi z całego świata.

Nie mam wątpliwości, że historia powtórzy się ku zawstydzeniu wszystkich przeciwników nauczania Kościoła, wyrażonego choćby encykliką Piusa XI „Quas primas” z roku 1925. Rozalia Celak będzie także czczona jako święta, a na Rynku Krakowskim, lub jakimś centralnym placu Warszawy, stanie pomnik Chrystusa Kró-

la Polski. Przed nim będzie ustawiczna warta honorowa, a każdy nowowybrany prezydent, premier rządu i marszałkowie parlamentu tamże będą inaugurować sprawowanie władzy.

Prezydent, który tego nie uczyni może podzielić wraz z Narodem los króla Stanisława Poniatowskiego, który był pierwszym (a zarazem i ostatnim!) królem odmawiającym hołdu Matce Bożej Królowej Polski na Jasnej Górze. Są granice nadużywania cierpliwości Boga przez odrzucanie kolejny już 81-szy rok „rozkazu” Chrystusa wydanego przez Piusa XI, a na inny sposób (np. luty 1939) przez Sł. B. Rozalię. Przytaczam ten „rozkaz” według w/w encykliki: „Zarazą naszych czasów nazywamy tzw. laicyzm (...). Rozpoczęto od pozbawienia panowania Chrystusa nad wszystkimi ludami. (...) Dziś, gdy rozkazujemy by ogół katolików czcił Chrystusa pod imieniem Króla, tym samym uważamy, że podajemy jedno z najskuteczniejszych lekarstw na nasze czasy (...) Im bardziej pomija się w haniebnym milczeniu najśłodsze Imię naszego Zbawiciela, czy to w zgromadzeniach międzynarodowych, czy w parlamentach, tym głośniej trzeba Je wielbić, rozgłaszając wszędzie prawa Jego Królewskiej godności i władzy” (podkreślenie moje – A.L.).

Jako student teologii (w Krakowie) wcześniej zapoznałem się z duchową spuścizną Rozalii Celak niż Faustyny Kowalskiej. Żądanie Chrystusa przekazane przez Rozalię, aby był ogłoszony Królem Polski jest dla mnie na równi pewne jako pochodzenia nadprzyrodzonego, Bożego, jak i przekazy o nabożeństwie do Miłosierdzia Bożego. Dodaję, że byłem w osobistym kontakcie ze spowiednikiem Sł. B. Rozalii, ks. K. Dobrzyckim, zmarłym 1976r., który przed śmiercią zaproponował mi przejęcie „dzienniczka” swojej Penitentki i zorganizowania ruchu intronizacyjnego. Ta okoliczność stanowi tytuł do mojej większej kompetencji w wypowiedaniu się na ten temat.

Ks. Adam Lenik,
licencjusz teologii dogmatycznej
Kraków, 27.12.2006

LIST OD KSIĘDZA ARCYBISKUPA STANISŁAWA WIELGUSA

+Stanisław Wielgus



Lublin, 18.02.2008

Bardzo Szanowny Panie Profesorze!
upragnie dziękuję za list
z dnia 11.02.2008 i za inicja-
tywę obywatelską w sprawie nade-
nia tytułu: Jezus Król Polski.
Cóż może zycie staram się być
wiernym zawodnikiem wiary i
w herbie KUL, którego
broni "Deo et Patriae", przed
inicjatywą Rudni Anonim, Rzezy-
spolitej, popieram całym ser-
cem. Wysłaniem koresponden-
cji tego Rudni z serce błogostan-
tę wyrażę głębokiego szacunku
i rekomendację o stałej modlitwie
Abp Stanisław Wielgus

LIST OD KS. PROF. DRA HAB. CZESŁAWA S. BARTNIKA

Ks. Czesław Stanisław Bartnik
ul. Bernardyńska 7E/13
20-109 Lublin

Lublin, 30. XII. 2008 r.

Do Wzrostu Obronę Rzeczypospolitej, „Samo na Dnie Polska”
Pau Prawdopodobnie Prof. dr hab. Tadeusz. Andrzej Flaga

Popieram całą duszą myśl i projekt referendum
w sprawie przywrócenia w Godle Polskiej Krzyża na Kierunek
oraz wznowienia obywateli nam zwrócić na samą naszą Długość,
a także popieram ideę oficjalnego oddania Polski
Annyksion i formule: „Jezus Król Polski”,
i analogia do formuły Kurimurawozi:
„Maryja Królowa Korony Polskiej”.

Tym myślowi, intuicjom i ideom
i całego serca po kapitałach błogosławieństwa,
wielu gorze, że nie ma idea i historia
i wyrażają w opatrznościowym czasie.

Z serdecznym pozdrowieniem

Z Czesławem Bartnikiem



Ruch Obrony Rzeczypospolitej

SAMORZĄDNA POLSKA

Osiedle Dywizjonu 303 51/41, 31-875 Kraków

Kraków – 06.04.2018 r.

Jego Ekszelencja Ksiądz Arcybiskup Stanisław Gądecki, Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski

Jego Ekszelencja Ksiądz Arcybiskup Wojciech Polak, Prymas Polski

Jego Ekszelencja Ksiądz Arcybiskup Marek Jędraszewski, Wiceprzewodniczący KEP, Metropolita Krakowski

Jego Ekszelencja Ksiądz Biskup Andrzej Czaja, Przewodniczący Zespołu KEP ds. Ruchów Intronizacyjnych

Jego Ekszelencja Ksiądz Biskup Stanisław Jamrozek, Delegat KEP ds. Ruchów Intronizacyjnych

Jego Ekszelencja Ksiądz Biskup Artur Miziński, Sekretarz Konferencji Episkopatu Polski

Najdostojniejsi Księża Kardynałowie,

Arcybiskupi i Biskupi Kościoła katolickiego w Polsce

Eminencje, Ekszelencje, Ojcowie Duchowni Narodu Polskiego!

W dniu 19.11.2016 r. w sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Krakowie – Łagiewnikach, w przeddzień Święta Chrystusa Króla, na zakończenie *Roku Świętego Miłosierdzia*, z udziałem najwyższych władz kościelnych i państwowych oraz 200 000 wiernych, proklamowany został *Jubileuszowy Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana* naszej Ojczyzny i Państwa Polskiego (w skrócie *Akt Intronizacyjny*). To historyczne wydarzenie uznajemy za najważniejsze w całym procesie Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla w Polsce. W dniu następnym, tj. 20.11.2016 r. w Święto Chrystusa Króla, *Akt Intronizacyjny* z Krakowa – Łagiewnik został odmówiony we wszystkich kościołach w całym kraju. A zatem Polacy – katolicy w jednym dniu uznali uroczystym *Aktem Intronizacyjnym* Jezusa Chrystusa swoim Królem i Panem.

W ubiegłym roku, w Krakowie-Łagiewnikach w dniach 17-19.11.2017r. celebrowaliśmy trzydniowe obchody pierwszej rocznicy tego wydarzenia.

Obecny rok jest rokiem szczególnym – 100. rocznicy odzyskania przez Polskę Niepodległości. Jest to wydarzenie nie tylko państwowe, ale także i religijne. Jezus Chrystus jest bowiem naszym Królem i Panem a Maryja Matka Boża jest Królową Polski. Oprócz uroczystych obchodów państwowych i religijnych związanych z tą rocznicą, dwie jakże ważne sprawy – które są naturalną konsekwencją *Intronizacji* dokonanej 19.11.2016r. w Krakowie – Łagiewnikach – powinny być pilnie podjęte i zrealizowane, a mianowicie: 1. Zmiana godła państwowego; 2. Stosowany wpis w preambule nowej Konstytucji RP o Jezusie Chrystusie naszym Królu i Panu.

♦ Zmiana godła państwowego

Uznanie *Aktem Intronizacyjnym* Jezusa Chrystusa za naszego Króla i Pana jest wskazaniem, że Polska jest państwem katolickim i suwerennym, czego widocznym znakiem powinno być zmienione godło państwowe. Takim godłem, którego symbolika najpełniej wyraża tradycję narodową i dzieje przodków, jest godło odrodzonej Polski z 1919 r. W godle tym każdy symbol jest bardzo ważny: orzeł, ptak królewski – symbol Państwa Polskiego; kolor biały orła – symbol uczciwości; czerwone tło – symbol męstwa; złoty dziób i szpony orła – symbol królewski; korona zamknięta ośmioma pałakami – symbol pełnej, suwerennej władzy i wolności Polski; krzyż w koronie – symbol państwa katolickiego, w którym władza duchowa należy do Jezusa Króla. Powyższe godło zostało zmienione po przewrocie majowym w 1927 r. Orzeł biały otrzymał koronę otwartą, pozbawioną krzyża, a na skrzydłach pojawiły się pięcioramiennie gwiazdki. Korona otwarta to symbol państwa niesuwerennego. Usunięcie krzyża z korony, to detronizacja Jezusa Króla i zaprzeczenie, że Polska jest krajem katolickim. Pięcioramienna gwiazda, to pentagram, symbol magiczno-okultystyczny, a także satanistyczny.

♦ Stosowany wpis w preambule nowej Konstytucji RP o Jezusie Chrystusie naszym Królu i Panu

Umieszczenie w nowej Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej stosownego zapisu o uznaniu Jezusa Chrystusa za Króla i Pana naszej Ojczyzny Polski i wszystkich Polaków byłoby dopełnieniem *Aktu Intronizacyjnego*, przyjętego 19.XI.2016 r. w Krakowie-Łagiewnikach przez przedstawicieli władz kościelnych i państwowych Narodu Polskiego.

Zespół Przedstawicieli Ruchów, Grup i Wspólnot Intronizacyjnych, zebrany w Krakowie-Łagiewnikach 06.04.2018r. na kolejnym spotkaniu roboczym – w obecności ks. bpa Stanisława Jamrozka, delegata KEP ds. ruchów intronizacyjnych – gorąco apeluje do Episkopatu Polski o podjęcie odpowiednich działań i rozmów w tych sprawach z przedstawicielami najwyższych Władz Rzeczypospolitej Polskiej, z Prezydentem, Premierem, Marszałkami Sejmu i Senatu na czele.

Załączamy kopie naszej korespondencji w tej sprawie do Pana Prezydenta RP Andrzeja Dudy oraz kopie Apelu do wszystkich Polaków od uczestników Ogólnopolskiego Spotkania Czcieli Chrystusa Króla

18.11.2018 r. w Krakowie-Łagiewnikach, w sprawie uznania królowania Jezusa Chrystusa Króla w Polsce.

Bardzo prosimy ks. bpa Artura Mizińskiego, sekretarza Konferencji Episkopatu Polski, o przesłanie kopii tego listu wraz z załącznikami wszystkim Pasterzom Kościoła katolickiego w Polsce. Pomocna może okazać się wersja elektroniczna tego listu i załączników na CD, którą również załączamy.

Z wyrazami synowskiej czci i oddania oraz prośbą o pasterskie błogosławieństwo.

**W CAŁYM NARODZIE I PAŃSTWIE POLSKIM
– KRÓLUJ NAM CHRYSSTE!**

Podpisy członków Zespołu Przedstawicieli Ruchów, Grup i Wspólnot Intronizacyjnych i Rady Ruchu Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”

RUCH OBRONY RZECZPOSPOLITEJ „SAMORZĄDNA POLSKA”

Prof. dr hab. inż. Andrzej Flaga – Przewodniczący *Andrzej Flaga*

Prof. dr hab. inż. Stanisław Kasprzyk – Wiceprzewodniczący – Przewodniczący *Stanisław Kasprzyk*

Mgr Alicja Kondraciuk – Sekretarz *Alicja Kondraciuk*

RYCERSTWO JEZUSA CHRYSTUSA KRÓLA

Mgr inż. Adam Kędzierski – Organizator Rycerstwa *Adam Kędzierski*

STOWARZYSZENIE RUCH INTRONIZACJI JEZUSA CHRYSTUSA KRÓLA POLSKI

Mgr inż. Henryk Glinkowski – Przewodniczący *Henryk Glinkowski*

KLUB INTELIGENCJI POLSKIEJ

Prof. dr hab. inż. Włodzimierz Bojarski *Włodzimierz Bojarski*

STOWARZYSZENIE MISJONARZY ŚWIECKICH „INKULTURACJA”

Dr Anna Krogulska – Prezes Stowarzyszenia *Anna Krogulska*

STOWARZYSZENIE „DOM OJCZYSTY”

Halina Szustak – Przewodnicząca Stowarzyszenia *Halina Szustak*

WARSZAWSKA GRUPA MODLITEWNA „INTRONIZACJA”

Mgr inż. Artur Jasiński – Przewodniczący Grupy *Artur Jasiński*

GRUPY INTRONIZACYJNE POLONII

Stanisław Czarnota – Przedstawiciel Grup *Stanisław Czarnota*

FUNDACJA SERCA JEZUSA

Mgr Barbara Pasternak Przewodnicząca Zarządu Fundacji *Barbara Pasternak*

Adres do korespondencji: Ruch Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”
Osiedle Dywizjonu 303 51/41, 31-875 Kraków



Ruch Obrony Rzeczypospolitej SAMORZĄDNA POLSKA
Osiedle Dywizjonu 303 51/41, 31-875 Kraków

Kraków, 2 I 2018 r.

Sz.P.
Dr Anna Surówka-Pasek
Podsekretarz Stanu
w Kancelarii Prezydenta RP,
Doradca Prezydenta
ds. prawa konstytucyjnego
Kancelaria Prezydenta
Rzeczypospolitej Polskiej,
ul. Wiejska 10, 00-902 Warszawa

Szanowna Pani Doktor,

Załączam na Pani ręce list do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy od uczestników ogólnopolskiego spotkania – konferencji czcicieli Chrystusa Króla, która odbyła się w sanktuarium Miłosierdzia Bożego, Kraków-Łagiewniki 18 XI 2017 r. Bardzo proszę o przekazanie tego listu Panu Prezydentowi. Opóźnienie w przesłaniu tego listu wyniknęło stąd, że wymagał on konsultacji z uczestnikami tego spotkania.

KRÓLUJ NAM CHRYSTE!

Przewodniczący Ruchu
Obrony Rzeczypospolitej
„Samorządna Polska”
prof. dr hab. inż. Andrzej Flaga

DZIŚ I JUTRO DZIEŁA INTRONIZACJI

Ogólnopolskie spotkanie – konferencja czcicieli Chrystusa Króla
Sanktuarium Miłosierdzia Bożego, Kraków-Łagiewniki 18 XI 2017 r.
Patronat: Zespół Konferencji Episkopatu Polski ds. Ruchów Intronizacyjnych

Prośba
do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy na ręce
Pani Minister Anny Surówki-Pasek reprezentującej Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na spotkaniu – konferencji czcicieli Chrystusa Króla w Krakowie-Łagiewnikach

Wielce Szanowny Panie Prezydencie,

Pragniemy wyrazić Panu Prezydentowi naszą ogromną wdzięczność za Pańskie uczestnictwo w *Jubileuszowym Akcie Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana*, który był proklamowany w sanktuarium Miłosierdzia Bożego, 19 XI 2016 r. w Krakowie-Łagiewnikach. Obecność najwyższego reprezentanta Rzeczypospolitej Polskiej miała zasadnicze znaczenie dla tego *Aktu*.

Dziękujemy też za obecność przedstawicielki Pańskiej Kancelarii – Pani Minister Anny Surówki-Pasek na naszym spotkaniu – konferencji czcicieli Chrystusa Króla w Krakowie-Łagiewnikach, 18 XI 2017 r.

Podjęmujemy szereg działań, które w naszym rozumieniu są bezpośrednią konsekwencją przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana naszej Ojczyzny. W tym kontekście i w kontekście otworzonej przez Pana Prezydenta debaty o niezbędnych zmianach Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, gorąco prosimy Pana Prezydenta o rozważenie następujących działań, które nam jawią się jako nad wyraz pożądane:

- Prosimy o rozważenie umieszczenia w preambule Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zapisu o przyjęciu Jezusa Chrystusa za Króla i Pana naszej Ojczyzny i wszystkich Polaków.
- Prosimy o rozważenie przywrócenia godła Rzeczypospolitej Polskiej z 1919 r., jako zawierającego pełną symbolikę Polski katolickiej i suwerennej.

Jesteśmy otwarci na dialog w tych ważnych sprawach zarówno z kancelarią Pana Prezydenta, jak i z Panem Prezydentem osobiście.

Łączymy wyrazy naszego ogromnego szacunku i sympatii, wsparte modlitwą do Maryi Królowej Polski i Jezusa Chrystusa naszego Króla i Pana.

W całym Narodzie i Państwie Polskim – Króluj nam Chryste!

Uczestnicy *Ogólnopolskiego spotkania – konferencji czcicieli Chrystusa Króla* zebrani w pierwszej rocznicę *Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana*, 18 listopada 2017 roku.

Adres do korespondencji:
prof. dr hab. inż. Andrzej Flaga, ul. Koło Białuchy 2, 31-235 Kraków,
tel. 609 051 410, 12 647 22 92 (dom), tel. 12 628 35 70 (praca),
e-mail: LIWPK@interia.pl.



KANCELARIA PREZYDENTA
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

BIURO DO SPRAW
NARODOWEJ RADY ROZWOJU,
SAMORZĄDU
I INICJATYW OBYWATELSKICH

DYREKTOR
Przemysław Bryksa

BNRR.0600.5.2018

Warszawa, 18-01-2018 r.

prof. Andrzej Flaga
Przewodniczący Ruchu Obrony
Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”

Szanowny Panie Profesorze

serdecznie dziękuję za złożenie w imieniu Ruchu Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska” propozycji zmian treści preambuły Konstytucji RP oraz godła państwowego. Zapewniam, iż każdy pomysł czy postulat, dotyczący zmian w Konstytucji RP, wpływający do Kancelarii Prezydenta RP, jest dokładnie analizowany.

Rozpoczęcie przez Pana Andrzeja Dudę, Prezydenta RP ogólnopolskich konsultacji przed zapowiedzianym w 2018 roku referendum, ma na celu rozpoznanie zakresu zagadnień konstytucyjnych, które są dla Polaków istotne. Państwa postulaty są dla Kancelarii Prezydenta RP wskazówką mówiącą, jakie problemy ustrojowe wymagają debaty społecznej. Efektem tej debaty będzie sformułowanie około 10 pytań referendalnych.

Zachęcam zatem do udziału w kampanii informacyjnej o referendum i o Konstytucji, która jest obecnie organizowana przez Kancelarię Prezydenta RP i o której przebiegu informujemy na stronie www.prezydent.pl w zakładce „Referendum Konsultacyjne”. Liczę także na poparcie osób związanych z Ruchem Obrony Rzeczypospolitej idei referendum konsultacyjnego, którego przeprowadzenie planowane jest w dniu 11 listopada 2018 roku.

Przepraszam,
Andrzej Flaga

APEL

DO POLAKÓW MIESZKAJĄCYCH W OJCZYŹNIE I WŚRÓD NARODÓW ŚWIATA ORAZ DO WSZYSTKICH LUDZI DOBREJ WOLI W POLSCE W SPRAWIE UZNANIA KRÓLOWANIA JEZUSA CHRYSZTUSA

W pierwszą rocznicę *Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana* zwracamy się do wszystkich Polaków w Ojczyźnie i świecie oraz do wszystkich środowisk społecznych i ludzi dobrej woli z pozdrowieniem i serdecznym apelem.

W roku obchodzonej na wiele sposobów setnej rocznicy odzyskania niepodległości Polski, prosimy byśmy jako wierzący w Chrystusa Polacy oddali na nowo chwałę Chrystusowi – Zmartwychwstałemu Panu, który stał się człowiekiem i na krzyżu oddał za nas życie, abyśmy my mieli życie. To On jest przecież „Królem narodów godnym czci”. Święty Jan Paweł II przypominał nam, że dziejów Polski nie sposób zrozumieć w pełni bez Chrystusa. Wolna Polska sprzed stu lat także jest Jego wielkim darem dla nas. Dlatego Polska wierna Chrystusowi winna też żyć zgodnie z Jego wolą. Niech wyrazem naszej polskiej wdzięczności będzie przyjęcie Jego królewskiego panowania przez wszystkich. Prosimy: niech każdy wierzący Polak, każda rodzina i wręcz każde wyznające wiarę w Chrystusa środowisko zechce uznać (ponowić uznanie już dokonane) i konsekwentnie przyjąć Jego królewskie panowanie. My sami starać się będziemy wprowadzać Królestwo Chrystusa do naszych rodzin i środowisk pracy, żyjąc według Ewangelii. Pomocą są zaakceptowane przez Pasterzy Kościoła teksty oraz formy tego uznania. Spodziewamy się, że na czas dokonania *Aktu* środowiska te zechcą jeszcze szerzej otworzyć drzwi dla Chrystusa i zaprosić wielu, abyśmy jako wolny Naród i wszyscy mieszkańcy naszej Ojczyzny wspólnie mogli się cieszyć bogactwem łask, które Pan składa w naszych sercach. Warto przygotować się do tego *Aktu* przez katechezę o królowaniu Chrystusa, Sakrament Pokuty i pełne uczestnictwo w Najświętszej Eucharystii.

Dziękując naszym Pasterzom za skuteczne doprowadzenie nas do *Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana* oraz błogosławieństwo na jego ponawianie w różnych środowiskach, prosimy o możliwość uroczystego ponowienia *Aktu* także na zakończenie obchodów setnej rocznicy odzyskania niepodległości naszej Ojczyzny, np. w wigilię Uroczystości Chrystusa Króla Wszechświata 2018 roku w sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Krakowie-Łagiewnikach, oraz błogosławieństwo na mądre i owocne przygotowanie Polski do tego *Aktu*.

Naszą prośbę składamy w Niepokalanym Sercu Maryi, Matki Bożej i Królowej Polski, dziękując, że nieustannie chroni nas i prowadzi do Najświętszego Serca swego Syna, do owocnego uznania Syna Bożego jako naszego Króla i Pana. Prosimy Maryję, aby w tym szczególnym **jubileuszowym roku polskich dziejów** zechciała poruszyć serca nas wszystkich i zgromadzić wokół Jezusa Chrystusa.

Uczestnicy *Ogólnopolskiego spotkania – konferencji czcicieli Chrystusa Króla*, zebrani pod przewodnictwem Biskupów w Krakowie-Łagiewnikach w pierwszą rocznicę *Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana*.

Sanktuarium Miłosierdzia Bożego, Kraków – Łagiewniki, w wigilię uroczystości Chrystusa Króla Wszechświata, 18 listopada 2017 roku.

W CAŁYM NARODZIE I PAŃSTWIE POLSKIM
– KRÓLUJ NAM CHRYSSTE!

MATKA BOŻA – OD KRÓLOWEJ KORONY POLSKIEJ DO KRÓLOWEJ POLSKI

Chronologia zmian królewskiego tytułu

1608 – 1610 r. – Objawienia prywatne dane księdzu Guilio Mancinellemu SJ: Matka Boża kilkadziesiąt lat wcześniej, nim została oficjalnie ogłoszona Królową Korony Polskiej, już była obdarzana przez wiernych tytułem ich Królowej. Działo się tak między innymi za sprawą objawień danych ks. Guilio Mancinellemu, w których sama Matka Boża zażądała od naszego Narodu, by ogłosił Ją jego Królową. Dzięki temu, że ten tytuł był już wcześniej znany, i że do niego Bóg przypisał wielkie łaski dla Polski, król Jan Kazimierz wiedział co ma uczynić, by z pomocą Bożą uratować Ojczyznę od potopu szwedzkiego. 8. maja 1610 r., 72 – letni ksiądz Guilio Mancinelli, bezpośrednio z trasy pieszej pielgrzymki z Rzymu, skierował swoje kroki do Katedry Wawelskiej. Chciał wówczas osobiście powiedzieć Polakom, że Matka Boża jest ich Królową, o czym usłyszał od Niej 14 sierpnia 1608 r. w Neapolu. Za zezwoleniem swoich przełożonych poinformował wtedy o tym niezwłocznie króla Polski, poprzez jego spowiednika ks. Piotra Skargę SJ. Pielgrzymka ks. Guilio w 1610 r. nie była wyłącznie jego prywatną sprawą. Owego dnia król Zygmunt III Waza w otoczeniu przedstawicieli wszystkich stanów w stolicy Polski oczekiwał przybycia na Wzgórze Wawelskie tego dostojnego pątnika (rektora kolegium jezuickiego, misjonarza m.in. w Bośni). I ks. Guilio, i król, i jego otoczenie, i lud nie mogli przewidzieć, że to sama Królowa, na polskiej ziemi, powtórzy wówczas jemu, im, ale i kolejnym pokoleniom Polaków: ***Ja jestem Królową Polski. Jestem Matką tego Narodu, który jest mi bardzo drogi [...]***. O powadze tego orędzia świadczy fakt, że 10 lat po nim przyozdobiono koroną wieżę Kościoła Mariackiego w Krakowie na wieczną rzecz pamiątkę – to od dawna także niezaprzeczalne, chociaż nieformalne, logo Królewskiego Miasta Krakowa.¹

1 kwietnia 1656 r. – Ślubowanie króla Jan Kazimierza we Lwowie. Brak w nim określenia „Królowo Korony Polskiej”, lecz wskazuje na nie kontekst fragmentu roty ślubowania: *Ciebie za Patronkę moją i za Królowę państw*

moich dzisiaj obieram. I siebie, i moje królestwo polskie, księstwo litewskie, ruskie, pruskie, mazowieckie, żmudzkie, inflanckie i czernichowskie...²

Krótko po 23 kwietnia 1656 r. – Nuncjusz papieski Piotr Vidoni w obecności króla Jana Kazimierza, podczas nabożeństwa przy wystawionym Najświętszym



Feretron – Arka Matki Bożej Królowej Polski – 2011 r.

Sakramencie w kościele Jezuitów we Lwowie, na końcu odmawiania *Litanii Loretańskiej* po raz pierwszy dodał inwokację: *Regina Regni Poloniae, ora pro nobis* (Królowo Korony Polskiej, módl się za nami).²

1889 r. – We Lwowie założono Bractwo Ślubnego Imienia Najświętszej Maryi Panny Łaskawej, przemianowane rok później w Bractwo Maryi Królowej Korony Polskiej.²

3 maja 1891 r. – Rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego, ks. prof. Józef Sebastian Pelczar (dzisiaj święty) założył w Krakowie Bractwo Królowej Korony Polskiej.²

25 listopada 1908 r. – Na prośbę arcybiskupa Józefa Bilczewskiego (dzisiaj świętego) papież Pius X wydał dekret, w którym potwierdził kult [Matki Bożej Królowej Korony Polskiej], pozwolił obchodzić święto NMP jako Królowej Korony Polskiej i ustanowił liturgiczne święto Królowej Korony Polskiej dla archidiecezji lwowskiej i diecezji przemyskiej, wyznaczając je na pierwszą niedzielę maja na pamiątkę ślubów Jana Kazimierza.³

29 listopada 1908 r. – Papież Pius X pozwolił na wpisanie do *Litanii Loretańskiej* stałego wezwania „Królowo Korony Polskiej” dla diecezji lwowskiej i przemyskiej.⁴

1909 r. – Dla pierwszej niedzieli maja papież Pius X ustanowił święto liturgiczne Królowej Polski w archidiecezji lwowskiej i diecezji przemyskiej (od 1914 r. obchodzone 2 maja).²

14 stycznia 1920 r. – Papież Benedykt XV, po dwukrotnych prośbach Episkopatu Polski, rozszerzył na całą Polskę wezwanie „Królowo Korony Polskiej” w *Litanii Loretańskiej*.⁵

27 lipca 1920 r. – Episkopat Polski wobec najazdu sowieckiego 1920 r. ponownie wybiera Maryję na Królową Polski.⁵

12 października 1923 r. – Kongregacja Obrzędów Stolicy Apostolskiej wyznaczyła święto Matki Bożej Królowej Polski na 3 maja, a do *Litanii Loretańskiej* oficjalnie dołączono wezwanie „Królowo Korony Polskiej”, które po II Wojnie Światowej zostało przekształcone na „Królowo Polski”⁶

1925 r. – Papież Pius XI rozszerzył święto NMP Królowej Polski w dniu 3 maja na wszystkie diecezje w Polsce.²

15 stycznia 1930 r. – Papież Pius XI podniósł święto do rangi I klasy z oktawą w diecezji lwowskiej, przemyskiej i częstochowskiej, które też otrzymało własny for-

mularz mszalny i oficjum, a w pozostałych diecezjach było świętem II klasy.⁵

24 maja 1936 r. – Zgromadzenina Jasnej Górze studenci-pielgrzymi przyrzekali m.in.: *Ciebie Matkę Bożą i Królową Korony Polskiej obieramy na wieczne czasy na Matkę i Patronkę Polskiej Młodzieży Akademickiej i oddajemy pod Twoją przemożną opiekę wszystkie wyższe Uczelnie i Polskę całą*.²

6 sierpnia 1956 r. – Jasna Góra, Częstochowa: w 300. Rocznicę Ślubów Kazimierzowskich ponowiono je, lecz według tekstu znacznie pogłębianego przez Prymasa Polski Stefana kard. Wyszyńskiego, wołając m.in.: *Przyrzekamy uczynić wszystko (...), aby Polska była rzeczywistym Królestwem Twoim i Twojego Syna, poddanym całkowicie pod Twoje panowanie, w życiu naszym osobistym, rodzinnym, narodowym i społecznym*. Centralna idea tych jasnogórskich ślubowań jest bardzo czytelna: **Polska ma stać się rzeczywistym Królestwem Maryi i Jezusa**, co pomoże wyzwolić się Kościołowi w Polsce i w innych państwach świata.²

1962 r. – Papież Jan XXIII ogłosił NMP Królową Polski główną patronką Polski, a święto NMP Królowej Polski stało się świętem I klasy we wszystkich diecezjach polskich.⁵

1969 r. – Papież Paweł VI na prośbę Prymasa Tysiąclecia Stefana kard. Wyszyńskiego podniósł święto NMP Królowej Polski do rangi uroczystości.⁵

Opracował: dr Robert Skrzypczak

¹ R. Skrzypczak – *Marsz dla Jezusa Króla Polski, Kraków, 8 maja 2010 r. – sobota*. [W:] Biuletyn „Samorządna Polska”, Nr 11, *Zmagania o Polskę Chrystusową*, Wydanie Jubileuszowe, Kraków 2011 r., s. 144 i 153.

² J. Szarek, J. Szarkowa – *Królowo Polski przyrzekamy! Jasnogórskie Śluby Narodu Polskiego*. Wydanie pamiątkowe – 50. rocznica, Dom Wydawniczy „Rafael”, Kraków 2006 r.

³ F. Ziejka, 2010 – *Matka Boża Królowa Korony Polskiej w poezji i życiu Polaków*, [W:] *Z Maryją Królową Polski bądźmy świadkami miłości. Dziś i jutro*. Jasna Góra-Częstochowa, s. 106.

⁴ *Majówka, czyli nabożeństwo ku czci Matki Bożej* [W:] https://pl.wikipedia.org/wiki/Najświętsza_Maryja_Panna_Królowa_Polski

⁵ https://pl.wikipedia.org/wiki/Najświętsza_Maryja_Panna_Królowa_Polski

⁶ *Nabożeństwo majowe*. [W:] https://pl.wikipedia.org/wiki/Najświętsza_Maryja_Panna_Królowa_Polski

NIEBO OSTRZEGA ELITĘ, KTÓRA RZĄDZI POLSKĄ!!!

Tej nocy (14/15 lipca 2017) otrzymałem od Ducha Świętego pouczenie i przynaglenie, by napisać to ostrzeżenie.

Po Komunii świętej proszę Króla Polski, by wraz z Królową posłużyli się mną jako swoim narzędziem. Im powierzam każde z tych słów w przekonaniu, że rzucają one światło na rany Ich Najświętszych Serc, zadawane rękami Poldków oraz wrogów ukrytych pod polskimi nazwiskami.

Byliśmy od stuleci gnębieni przez masonerię i okupantów, więc jako naród nie mieliśmy w zasadzie wpływu na kształt rządów. Ostatnio stało się to możliwe dzięki wolnym i niesfałszowanym wyborom. Posiadając władzę ustawodawczą i wykonawczą rządzą na oczach własnej społeczności, reprezentując nas wobec innych narodów, ale przede wszystkim ponosicie odpowiedzialność za swoje rządy przed Bogiem.

W kraju wolnym i niepodległym możecie i powinniście teraz ustanawiać prawa w pełni sprawiedliwe, a więc bez żadnych odchyśleń od Dekalogu. Inaczej poniesiemy za to pełną zbiorową odpowiedzialność przed Stwórcą, gdy zacznie On wkrótce sądzić wszystkie narody - tym większą, im wznioślejsze jest nasze powołanie i nasza misja w świecie. „Komu wiele dano, od tego wiele wymagać się będzie”, powiedział nasz Pan (Łk 12,48).

Dlaczego rząd Polski naśladuje teraz pogan, stawiając na pierwszym miejscu służbę mamonię czyli zyskowi, a troskę o Królestwo Boże i jego sprawiedliwość spychając na daleki plan? (Łk 6,33). To, co przez Boga miało być dodane Jego czcicielom, a więc pomyślność w dziedzinie gospodarczej, uczyniliście swoim bożkiem i chcecie bić mu pokłony przez następne lata? Skąd macie tę pewność, że te „następne lata” będą Wam dane? Co bez Boga zbudowane, w proch się rozsypie! Osiągnięcia, którymi tak się chlubicie przed ludźmi, mogą być dla Was oskarżeniem przed Bogiem, gdyż nie można jednocześnie dwom panom służyć!

Nie szanując dnia Pańskiego, hańbicie nasz kraj w oczach narodów ościennych. Odbierając Bogu ten dzień przez handel i wszystko inne, co z nim jest związane, ściągacie na nas różnorakie klęski i biedę, straty nie do powetowania, I nie wymawiacie się tym, że „trwa proces legislacyjny”, gdyż w oczach Boga liczy się każdy dzień i każda godzina. Anioł Stróż Polski przed tronem Boga zapisuje w księdze Narodu wszystko co czynimy i z czego będziemy rozliczeni, zło i dobro. Czasu cofnąć się nie da, więc to wszystko co on zapisał, będzie się liczyć na wieki. Dlatego, o rządzący, wydeptujecie obłudnie dziedzinę świątyń Pańskich w różne uroczystości, podczas gdy swoimi pracami i czynami depreczecie niezmienny Boży Dekalog?

Ciąży na Was krew niewinnych dzieci, które także w ostatnich latach giną tysiącami „w majestacie prawa”. I Wy to nazywacie „prawem”? Gdybyście zamordowa-

li tylko jedno, a jego krzyk dotarłby do Bożego tronu, Wasza winą byłaby ogromna! A tymczasem każdy dzień przynosi nowe zbrodnie i tryumf piekła, a Wy to nazywacie „odnawianiem oblicza tej ziemi”, nawiązując do słów Papieża-Polaka? Przecież za te zbrodnie, usankcjonowane takim „prawem”, poniesiemy większą karę niż inne narody! Jeżeli natychmiast nie przestaniecie tego bezprawia, lecz zasłaniać się będziecie „trwaniem procesu legislacyjnego” (celowo opóźnianego!), marny będzie los i Wasz, i całego Narodu. Wkrótce płacz rzeszy niewinnych umierających z głodu rozlegnie się na polskiej ziemi, a potem zamkną się łona matek i tylko bardzo nieliczne otrzymają dar poczęcia. Zamordowanie dawniej dziesiątków milionów dzieci także nie pozostanie bez kary, jednak winą Rządu jest w tej chwili o wiele większa niż była dawniej. Ostatnio robicie sobie kpiny z Dawcy Życia, serwując śmierć „tylko na receptę” dzieciom zaledwie poczętym, a przecież o każde z nich zapyta was Bóg!

Dlaczego chcecie usunąć drzazgę z oka innych, podczas gdy belki we własnym oku nie widzicie? Dlaczego nakładacie coraz surowsze kary na nietrzeźwych, a przy tym sami podtrzymujecie rzekę alkoholu zalewającego Kraj? Pozwalacie na reklamy alkoholu wszędzie: w telewizji, na boiskach i stadionach, na billboardach i w gazetach. Pozwalacie na zaprawianie piwa spirytusem, żeby rozpić Polaków. Na kilkaset osób przypada sklep z alkoholem, a więc najwięcej na całym świecie. Każdy alkoholik przynosi Narodowi nie dochód, lecz wielką stratę, i doczesną i wieczną. Czy po to została Wam dana polska ziemia, żeby robić z niej przedsionek piekła?

Oto jeszcze niektóre inne „rzeki” zła, za które jesteście odpowiedzialni i przed Bogiem, i przed Narodem: prostytutka, pornografia z jej konsekwencjami, narkomania wśród dzieci i młodzieży, zniewolenie wielu przez różne odmiany hazardu, bagatelizowanie i ułatwianie rozwodów, zgoda na straszne zaśmianie Internetu.

Niech to Wam wystarczy jako ostrzeżenie. Za to, co czynicie w ukryciu, będziecie osądzeni oddzielnie. Pan blisko jest - Jego Paruzja czyli powtórne Przyjście! Nawracajcie się przynajmniej w ostatniej chwili i pomóżcie przez to innym do nawrócenia (piękne hasła nie wystarczą). Do tego zostaliście powołani na tej ziemi, która ma być rzeczywistością, a nie tylko na transparentach, Królestwem Jezusa i Maryi. Proszę w swoich modlitwach Boga, i innych do modlitwy zachęcam, żeby łuski spadły natychmiast z Waszych oczu. Żeby Bóg, widząc Wasze szczerze dobre intencje i działania, mógł błogosławić Wam i całemu Narodowi.

ks. Adam Skwarczyński



MODLITWA DO JEZUSA CHRYSTUSA KRÓLA NARODU I PAŃSTWA POLSKIEGO

Panie Jezu Chryste, Królu Wszechświata, Jedyny Władco państw, narodów i całego stworzenia
Królu królów i Panie panujących, któremu służą zastępy aniołów, świętych i wyznawców
Odkupicielu rodzaju ludzkiego, zapowiedziany przez proroków Mesjaszu Królu
Synu Jednorodzony Boga Ojca, Stworzyciela wszechświata, od którego wszystko pochodzi
Umocnieni Duchem Świętym, który nas oświeca i pociesza
Razem z Maryją Matką Bożą, Twoją Matką, Królową Narodu Polskiego, Królową Polski
Korząc się przed Twoim Majestatem, składamy Ci najgłębszy hołd czci i uwielbienia
Ty jesteś naszym Królem i Panem, Królem Narodu i Państwa Polskiego
Króluj nam Chryste w naszych sercach, rodzinach, wspólnotach, parafiach, w całej naszej Ojczyźnie
Prosimy Cię nasz Królu i Panie:

Spraw, aby Polacy byli zawsze wierni Bogu Trójjedynemu, Krzyżowi i Ewangelii
W czasach szczególnego zakłamania i bałamucenia Narodu, w czasach mącieli i fałszywych proro-
ków, zlej na nas z niebios w obfitości dary Ducha Świętego, by zagubieni i błądzący Polacy nawrócili
się, pokutowali i przyjęli w swoim życiu Ciebie jako jedynego Pana, Mesjasza i Zbawiciela.
Ratuj Polskę, jej niepodległość i suwerenność wywalczoną krwią milionów Polaków
Zwalczaj złe zamiary wrogów Polski chcących doprowadzić nasz Naród do ruiny duchowej, moralnej
i materialnej
Poślij zastępy Aniołów, razem z Michałem Archaniołem i Aniołem Stróżem Polski, by pomogły nam
w walce o Polskę Chrystusową, wolną i niepodległą
Zachowaj naszą Ojczyznę w pokoju, abyśmy odważnie realizowali Twoje odwieczne plany, które masz
względem Polski i Polaków w kraju i na obczyźnie
Spraw, byśmy jako Naród stanowili jedną kochającą się rodzinę i przebaczaali sobie wyrządzone krzywdy
Broń nas przed zalewem pornografii, narkotyków, zepsuciem moralnym, przed wszelkim złem płyną-
cym z mediów, przed bezbożnymi i nieludzkimi ideologiami wymierzonymi w męskość i kobiecość,
w małżeństwo, w ojcostwo i macierzyństwo

Spraw, abyśmy Cię nie zasmucali grzechami popełnianymi przez nas współcześnie masowo: kłamstwem, zwątpieniem, zamykaniem serca na zbawienne napomnienia, łapówkarstwem, dzieciobójstwem, rozwiązłością, alkoholizmem, narkomanią, eliminacją Boga w życiu państwowym i społecznym, liberalizacją norm prawnych, detronizacją Ciebie

Daj nam jak najszybciej wybitnych mężów stanu, szczególnie przywódców duchowych i ojców Narodu, którzy przewodzić będą w odnowie moralnej Narodu Polskiego

Dopomóż, by wróciły do rąk Polaków zakłady pracy, ziemia i banki, a Polacy czuli się gospodarzami swojej Ojczyzny

Uczyni Polaków swoim świętym ludem. Spraw, by wszystkie narody ziemi zobaczyły, że Imię Pana zostało wezwane nad Polską, a Polacy zostali wybrani przez Pana, aby narodzić się na nowo w Duchu Świętym, wywyższać w swoim życiu Ciebie jako swojego Króla i ewangelizować inne narody

Jezu Chryste, Królu Narodu i Państwa Polskiego, razem z Ojcem Niebieskim i Duchem Świętym, błogosław Polsce, wszystkim Polakom w kraju i na obczyźnie. Błogosław naszemu Państwu i Kościołowi katolickiemu. Błogosław polskie pola, wioski i miasta, błogosław nas w domu i w drodze, błogosław naszym poczynaniom i każdej pracy

Bądź uwielbiony nasz Królu i Panie! Przyjdź Królestwo Twoje!

Maryjo, Matko Boża, Królowo Polski, Pani Jasnogórska! Dziękujemy Ci, że doprowadziłaś nas do Intronizacji Twojego Jednorodzonego Syna w Polsce

Raduj się i wesel Królowo Nieba i Ziemi, Matko Kościoła, która nigdy nie opuściłaś nas w potrzebie, która stanęłaś na czele swych dzieci w walce z mocami ciemności o królowanie Jezusa nad każdym człowiekiem, nad Narodem Polskim i nad wszystkimi narodami świata

Bądź uwielbiona Niewiasto obleczona w słońce królewskiej chwały Syna, która spieszysz nam z pomocą, by przygotować nas i wszystkie narody ziemi na powtórne przyjście Nieśmiertelnego Króla Wieków

Amen

OBRAZ JEZUSA CHRYSTUSA KRÓLA POLSKI

Autor: Wierny Poddany z Podkarpacia.

Wizerunek twarzy Jezusa Chrystusa oparty jest na wizerunku Pana Jezusa z Chusty z Manoppello i z Całunu Turyńskiego. **Korona i berło** królewskie wzorowane są na replice polskich insygniów koronacyjnych króla Bolesława Chrobrego. **Płaszcz** wzorowany jest na płaszczu koronacyjnym króla Stanisława Augusta Poniatowskiego. Obraz zawiera więc atrybuty pierwszego i ostatniego króla Polski. **Jabłko królewskie** z biało-czerwonym zarysem Polski opasanym różańcem świętym nawiązuje do kultu Maryjnego Polaków, objawień Matki Bożej w Gietrzwałdzie – apelującej do Polaków o codzienną modlitwę różańcową – oraz logo Ruchu Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”. **Płaszcz** spięty jest klamrą ozdobną „jestem początkiem i końcem, alfą i omegą”. Na środku klamry **tarcza** – inspiracja z ryngrafem Konfederacji Barskiej, przy czym Matka Boska Częstochowska ma płaszcz/sukienkę bursztynową i razem z Panem Jezusem mają złote korony papieskie ofiarowane przez Ojca Świętego Jana Pawła II. **Tło wizerunku** Jezusa Chrystusa Króla Polski to zieleń – kolor nadziei. **Aureola złota** – symbolizuje Boskość, transcendencję.





KRÓLUJ NAM CHRYSTE!